

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o industrijski lastnini obsega:

- Zakon o industrijski lastnini – ZIL-1 (Uradni list RS, št. 45/01 z dne 7. 6. 2001),
- Zakon o spremembi zakona o industrijski lastnini – ZIL-1A (Uradni list RS, št. 96/02 z dne 14. 11. 2002),
- Zakon o industrijski lastnini – uradno prečiščeno besedilo – ZIL-1-UPB1 (Uradni list RS, št. 7/03 z dne 23. 1. 2003),
- Zakon o spremembi zakona o industrijski lastnini – ZIL-1B (Uradni list RS, št. 37/04 z dne 15. 4. 2004),
- Zakon o industrijski lastnini – uradno prečiščeno besedilo – ZIL-1-UPB2 (Uradni list RS, št. 102/04 z dne 21. 9. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o industrijski lastnini – ZIL-1C (Uradni list RS, št. 20/06 z dne 24. 2. 2006),
- Zakon o industrijski lastnini – uradno prečiščeno besedilo – ZIL-1-UPB3 (Uradni list RS, št. 51/06 z dne 18. 5. 2006),
- Zakon o spremembi Zakona o industrijski lastnini – ZIL-1D (Uradni list RS, št. 100/13 z dne 6. 12. 2013),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o industrijski lastnini – ZIL-1E (Uradni list RS, št. 23/20 z dne 14. 3. 2020),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o industrijski lastnini – ZIL-1F (Uradni list RS, št. 76/23 z dne 12. 7. 2023).

ZAKON O INDUSTRIJSKI LASTNINI (ZIL-1)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 9)

Prvo poglavje
TEMELJNA NAČELA

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa vrste pravic industrijske lastnine po tem zakonu in postopke za podelitev in registracijo teh pravic, razveljavitev in ugotovitev ničnosti znamke, sodno varstvo pravic in zastopanje strank v postopkih po tem zakonu.

(2) Pravice industrijske lastnine po tem zakonu so patent, dodatni varstveni certifikat, model, znamka in geografska označba.

(3) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/44/ES z dne 6. julija 1998 o pravnem varstvu biotehnoloških izumov (UL L št. 213 z dne 30. 7. 1998, str. 13),
- Direktiva 98/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o pravnem varstvu modelov (UL L št. 289 z dne 28. 10. 1998, str. 28),
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L št. 157 z dne 30. 4. 2004, str. 45), razen v delu, ki se nanaša na uveljavljanje avtorske in sorodnih pravic, in

- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2015/2436/EU z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L št. 336 z dne 23. 12. 2015, str. 1).

2. člen **(enakost tujih in domačih oseb)**

(1) Pravne in fizične osebe, ki so pripadniki tujih držav, uživajo glede varstva pravic industrijske lastnine v Republiki Sloveniji enake pravice kot domače pravne ali fizične osebe oziroma domači pripadniki v skladu s Sporazumom o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine z dne 15. aprila 1994 (Uradni list RS-MP, št. 10/95, v nadaljnjem besedilu: Sporazum TRIPs) ali z uporabo načela vzajemnosti.

(2) Obstoje vzajemnosti dokazuje tisti, ki se nanjo sklicuje.

3. člen **(prijava za pridobitev pravic industrijske lastnine)**

(1) Ob upoštevanju 17. člena tega zakona se pridobitev posamezne pravice industrijske lastnine v Republiki Sloveniji zahteva z nacionalno prijavo, vloženo pri Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Urad) v skladu s tem zakonom.

(2) Pridobitev pravic industrijske lastnine v Republiki Sloveniji se lahko zahteva tudi na podlagi prijav, vloženi v tujini, če je to v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo. Pravni učinek pravic industrijske lastnine, podeljenih ali registriranih na podlagi takih prijav, je izenačen s pravicami industrijske lastnine, ki so podeljene ali registrirane na podlagi nacionalnih prijav, razen če je z mednarodno pogodbo določeno drugače.

(3) Ista oseba ne more pridobiti posamezne pravice industrijske lastnine na podlagi nacionalne prijave, če je za pridobitev iste pravice prej vložila prijavo po prejšnjem odstavku.

(4) Pridobitev pravic industrijske lastnine v tujini se lahko zahteva tudi na podlagi prijav, vloženi pri Uradu, če je to v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

4. člen **(načelo prednosti prve prijave)**

Kadar dva ali več prijaviteljev vloži prijave za pridobitev varstva za isti izum, videz izdelka ali znak v Republiki Sloveniji, ima tisti prijavitelj, ki ima zgodnejši datum prijave ali prednostne pravice, če je ta zahtevana, prednost pred drugim prijaviteljem.

5. člen **(Urad)**

- (1) Glavne naloge Urada so:
- a) sprejemanje prijav, s katerimi se zahteva pridobitev pravic industrijske lastnine;

- b) samostojno in neodvisno vodenje postopkov za podelitev patentov ter registracijo modelov, znamk in geografskih označb ter podeljevanje patentov in registriranje modelov, znamk in geografskih označb;
- c) vodenje registrov pravic industrijske lastnine in drugih registrov, ki jih določa ta zakon;
- d) vodenje postopkov razveljavitve in ugotovitve ničnosti znamke;
- e) opravljanje informacijskih storitev v zvezi s pravicami industrijske lastnine;
- f) zastopanje Republike Slovenije pri tujih in mednarodnih organizacijah, ki delujejo na področju industrijske lastnine, na podlagi stališč, navodil in pooblastil Vlade Republike Slovenije;
- g) opravljanje drugih zadev iz svoje pristojnosti.

(2) Urad izdaja svoje uradno glasilo, v katerem objavlja podatke o prijavah in pravicah industrijske lastnine.

(3) Urad vodi samostojno finančno poslovanje in evidentiranje v zvezi s pobiranjem in plačevanjem pristojbin po tem zakonu in plačilom storitev, opravljenih na podlagi 7. člena tega zakona.

(4) Urad vodi in za njegovo delo odgovarja direktor Urada, ki ga imenuje Vlada Republike Slovenije.

6. člen **(odločanje Urada)**

(1) V postopku podelitve ali registracije pravic industrijske lastnine, vzdrževanja njihove veljavnosti, postopkih pri vodenju registrov pravic in drugih registrov ter postopkih razveljavitve in ugotovitve ničnosti znamke izdaja Urad odločbe, sklepe in druge akte na podlagi tega zakona. Če ta zakon nima ustreznih določb, se subsidiarno uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Postopke v zvezi s prijavi po drugem ali četrtem odstavku 3. člena tega zakona vodi Urad na podlagi ustreznih mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ter pravil in navodil, ki so izdana za izvajanje teh mednarodnih pogodb. Če ustreznna mednarodna pogodba, ki obvezuje Republiko Slovenijo, ter pravila in navodila, izdana za izvajanje te mednarodne pogodbe, nimajo ustreznih določb, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

7. člen **(posredovanje informacij)**

(1) Urad je ob upoštevanju 8. člena tega zakona dolžan vsakomur omogočiti vpogled v spis v zvezi s prijavo ter dostop do informacij o prijavah in podeljenih ali registriranih pravicah.

(2) Proti plačilu posreduje Urad informacije o stanju tehnike, ki so zajete v patentnih dokumentih, in opravlja druge storitve na področju informiranja in dokumentacije.

(3) Urad lahko sklepa pogodbe z mednarodnimi organizacijami in uradi za zagotavljanje informacijskih storitev, vključno s pogodbami za pripravo poizvedb o stanju tehnike s pisnim mnenjem o tem, ali izum izpolnjuje pogoje iz 10., 12., 14. in 15. člena tega zakona.

(4) Kdor želi pridobiti poizvedbo o stanju tehnike s pisnim mnenjem o tem, ali njegov izum izpolnjuje pogoje iz 10., 12., 14. in 15. člena tega zakona, predloži Uradu prevod

patentne prijave ali opisa neprijavljenega izuma v angleškem jeziku ter plača stroške Urada in stroške, ki jih zaračuna mednarodna organizacija ali urad iz prejšnjega odstavka.

(5) Če poizvedbo o stanju tehnike s pisnim mnenjem iz prejšnjega odstavka za izum, prijavljen pri Uradu, naredi Evropski patentni urad (v nadaljnjem besedilu: EPU), se poročilo o poizvedbi o stanju tehnike s pisnim mnenjem iz prejšnjega odstavka vloži v spis, vendar ne vpliva na izdajo odločbe o podelitvi patenta iz 90. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, izda odredbo o ceniku, s katero se določijo vrste in višina plačil iz drugega in četrtega odstavka tega člena.

8. člen **(tajnost in vpogled v prijave)**

(1) Spisi v zvezi s patentno prijavo in prijavo modela so do objave patentne prijave v uradnem glasilu urada oziroma do registracije modela uradna tajnost.

(2) V spise, ki so uradna tajnost, je mogoče vpogledati le s soglasjem prijavitelja.

(3) Vpogled v spis, ki je uradna tajnost, se brez soglasja prijavitelja dovoli tisti osebi, ki dokaže, da jo je v zvezi z njenimi dejanji prijavitelj pisno opozoril na svojo prijavo in obseg zahtevanega varstva.

(4) Če je bila patentna prijava, ki se nanaša na deponirani biološki material, zavrnjena ali umaknjena, je dostop do deponiranega biološkega materiala, če tako zahteva prijavitelj, dovoljen do poteka dvajsetih let od datuma vložitve prijave le neodvisnemu izvedencu.

(5) Še pred objavo patentne prijave v uradnem glasilu Urada, lahko Urad objavi ali sporoči tretji osebi naslednje podatke:

- a) številko prijave;
- b) datum vložitve prijave in, če je zahtevana prednostna pravica, datum, državo oziroma urad in številko prve prijave;
- c) podatke o prijavitelju (priimek, ime in naslov oziroma firmo in sedež);
- d) naziv izuma.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena lahko Urad s soglasjem prijavitelja posreduje patentno prijavo drugemu uradu, s katerim je sklenjena pogodba, da naredi poizvedbo o stanju tehnike s pisnim mnenjem o izpolnjevanju pogojev iz 10., 12., 14. in 15. člena tega zakona za prijavljeni izum.

9. člen **(pristojbine)**

(1) Za pridobitev, vzdrževanje veljavnosti pravic, razveljavitev in ugotovitev ničnosti znamke po tem zakonu se plačujejo pristojbine. Pristojbine se plačujejo v rokih, določenih s tem zakonom. Višino pristojbin določi Vlada Republike Slovenije z uredbo.

(2) V postopkih, v katerih se po prejšnjem odstavku plačujejo pristojbine, se ne plačujejo takse po zakonu, ki ureja upravne takse.

(3) Če pristojbine v postopku niso pravočasno plačane ali če niso plačane v celoti, se šteje, da pristojbina ni plačana in da je vloga umaknjena, razen če ta zakon določa drugače. Na zahtevo plačnika Urad vrne plačani znesek.

Drugo poglavje PATENT

1. oddelek Patent in patent s skrajšanim trajanjem

10. člen (predmet patentnega varstva)

(1) Patent se podeli za izum s slehernega področja tehnike, ki je nov, na inventivni ravni in industrijsko uporabljiv.

(2) Z uredbo Vlade Republike Slovenije se opredelijo natančnejši pogoji za podeljevanje patentov za posamezna področja tehnike z določenimi tehničnimi ali tehnološkimi posebnostmi.

11. člen (izjeme iz patentnega varstva)

(1) Odkritja, znanstvene teorije, matematične metode, estetske stvaritve, načrti, pravila in postopki za umske dejavnosti, igre ali poslovne dejavnosti ter računalniški programi in predstavitve informacij se neposredno kot taki ne štejejo za izume po prejšnjem členu.

(2) Določbe prejšnjega odstavka izključujejo patentiranje vsebin ali dejavnosti iz prejšnjega odstavka le v takem obsegu, v kakršnem se patentna prijava ali patent nanaša na te vsebine ali dejavnosti kot take.

- (3) Patent se ne podeli za:
- a) izum, katerega gospodarsko izkoriščanje je v nasprotju z javnim redom ali moralo, vendar pa se ne šteje, da je tako izkoriščanje v nasprotju z javnim redom ali moralo zgolj zato, ker je prepovedano z zakonom ali drugim predpisom;
 - b) izum kirurškega ali terapevtskega postopka zdravljenja človeškega ali živalskega telesa in diagnostičnega postopka, uporabljenega na človeškem ali živalskem telesu, razen izuma, ki se nanaša na proizvode, predvsem na snovi ali zmesi, ki se uporabljajo pri katerem od teh postopkov.

12. člen (novost izuma)

(1) Izum je nov, če ni obsežen s stanjem tehnike.

(2) V stanje tehnike se šteje vse, kar je bilo pred datumom vložitve patentne prijave dostopno javnosti z ustnim ali pisnim opisom, z uporabo ali na katerikoli drug način. Učinek prednostne pravice je, da se za potrebe tega člena datum prednostne pravice šteje kot datum prijave.

(3) V stanju tehnike je zaobsežena tudi vsebina prijav, ki so bile vložene pred datumom iz prejšnjega odstavka in so bile objavljene na ta dan ali kasneje, in sicer:

- a) nacionalnih patentnih prijav, kot so bile prvotno vložene pri Uradu;
- b) prijav za evropski patent, kot so bile prvotno vložene pri EPU na podlagi Konvencije o podeljevanju evropskih patentov z dne 5. oktobra 1973, zadnjič revidirane 29. novembra

2000 (Uradni list RS-MP, št. 19/02; v nadaljnjem besedilu: EPK), če se z njimi zahteva varstvo v Republiki Sloveniji;

- c) mednarodnih prijav, kot so bile prvotno vložene na podlagi Pogodbe o sodelovanju na področju patentov z dne 19. junija 1970, dopolnjene 2. oktobra 1979 in spremenjene 3. februarja 1984 (Uradni list RS-MP, št. 19/93, v nadaljnjem besedilu: PCT), ki jih je Urad prejel kot izbrani urad v skladu z 39. členom PCT.

(4) Ne glede na določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko podeli patent za snov ali zmes, ki je obsežena s stanjem tehnike, za uporabo pri postopku iz točke b) drugega odstavka prejšnjega člena, če njena uporaba pri kateremkoli takem postopku ni obsežena s stanjem tehnike.

(5) Ne glede na določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko podeli patent za snov ali zmes iz prejšnjega odstavka za določeno uporabo pri postopku iz točke b) drugega odstavka prejšnjega člena, če taka uporaba ni obsežena s stanjem tehnike.

13. člen **(neškodljivo razkritje izuma)**

(1) Ob uporabi 12. člena tega zakona se ne upošteva razkritje izuma, do katerega je prišlo v roku največ šest mesecev pred vložitvijo patentne prijave neposredno ali posredno zaradi:

- a) očitne zlorabe v odnosu do prijavitelja ali njegovega pravnega prednika ali
- b) dejstva, da je prijavitelj ali njegov pravni prednik razstavil izum na uradni ali uradno priznani mednarodni razstavi iz 62. člena tega zakona.

(2) Določba točke b) prejšnjega odstavka velja le, če prijavitelj v prijavi navede, da je bil izum na tak način razstavljen, in predloži o tem ustrezno potrdilo v skladu z drugim odstavkom 62. člena tega zakona.

14. člen **(inventivna raven)**

(1) Šteje se, da je izum na inventivni ravni, če za strokovnjaka predmet izuma očitno ne izhaja iz stanja tehnike po drugem odstavku 12. člena tega zakona.

(2) Če so v stanju tehnike zaobseženi tudi dokumenti po tretjem odstavku 12. člena tega zakona, se ti dokumenti pri presoji inventivne ravni ne upoštevajo.

(3) Če vloži isti prijavitelj poleg prve patentne prijave, ki še ni bila objavljena, še kakšno patentno prijavo, ki se nanaša na isti predmet izuma kot prva, se prva patentna prijava ne upošteva pri presoji inventivne ravni druge patentne prijave.

15. člen **(industrijska uporabljivost)**

Izum je industrijsko uporabljiv, če se predmet izuma lahko proizvede ali uporabi v katerikoli gospodarski dejavnosti, vključno s kmetijstvom.

16. člen **(predmet varstva patenta s skrajšanim trajanjem)**

(1) Razen izuma za postopek, rastlinsko vrsto in živalsko pasmo se patent s skrajšanim trajanjem lahko podeli za izum, ki je nov, industrijsko uporabljiv in dosežen z ustvarjalnim delom.

(2) Šteje se da je izum dosežen z ustvarjalnim delom, če izkazuje določeno učinkovitost ali praktično prednost pri gospodarski uporabi.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na patent, veljajo smiselno za patent s skrajšanim trajanjem, razen če ta zakon določa drugače.

17. člen (zaupni izumi)

(1) Izum, ki je pomemben za obrambo ali varnost Republike Slovenije, se šteje za zaupnega in se prijavi pri ministrstvu, pristojnem za obrambo.

(2) O pogojih izkoriščanja zaupnega izuma, zlasti o plačilu za njegovo izkoriščanje, se neposredno dogovorita izumitelj in ministrstvo, pristojno za obrambo.

(3) Prijava za izum po prvem odstavku tega člena se lahko vloži pri Uradu, če ga ministrstvo, pristojno za obrambo, ne želi izkoriščati ali če soglaša z vložitvijo patentne prijave.

18. člen (pravice iz patenta)

(1) Patent daje imetniku izključne pravice, da tretji osebi, ki nima njegovega soglasja, prepove, da:

- a) izdeluje, ponuja, daje na trg ali uporablja proizvod, ki je predmet patenta, ali uvaža ali skladišči proizvod v te namene;
- b) uporablja postopek, ki je predmet patenta, ali, če tretja oseba ve ali bi morala vedeti, da je uporaba postopka brez soglasja imetnika patenta prepovedana, ponuja postopek za uporabo;
- c) ponuja, daje na trg, uporablja, uvaža ali v te namene skladišči proizvod, ki je pridobljen neposredno s postopkom, ki je predmet patenta.

(2) Patent daje imetniku tudi pravico, da tretji osebi, ki nima njegovega soglasja, prepove, da osebam, ki niso osebe, ki so upravičene do izkoriščanja izuma, zavarovanega s patentom, dobavlja ali ponuja dobavo sredstev, ki se nanašajo na del izuma, ki je bistven za njegovo uporabo, če tretja oseba ve ali bi morala vedeti, da so ta sredstva primerna in namenjena za uporabo tega izuma. Ta določba se ne uporablja, če so sredstva proizvodi splošne porabe, razen če tretja oseba napeljuje osebo, kateri dobavlja, k dejanjem, prepovedanim s prejšnjim odstavkom.

(3) Osebe, ki storijo dejanja iz točk a), b) ali c) 19. člena tega zakona, se ne štejejo za osebe po prejšnjem odstavku, ki so upravičene do izkoriščanja izuma.

(4) Obseg patentnega varstva je določen z vsebino patentnih zahtevkov, za razlago patentnih zahtevkov pa se uporabljajo tudi opis in skice.

19. člen (omejitev pravic iz patenta)

Pravice iz 18. člena tega zakona se ne nanašajo na:

- a) dejanja, storjena zasebno in za negospodarske namene;
- b) raziskave in poizkuse vseh vrst, ki se nanašajo na predmet patenta, ne glede na njihov končni namen;
- c) neposredno posamično pripravo zdravila v lekarni v skladu z zdravniškim navodilom ali receptom ter dejanja, ki se nanašajo na tako pripravljeno zdravilo;
- d) uporabo izuma, zavarovanega s patentom, na krovu plovil držav članic unije, ustanovljene na podlagi Pariške konvencije za varstvo industrijske lastnine z dne 20. marca 1883, zadnjič revidirane 1. oktobra 2003 (Uradni list SFRJ-MP, št. 5/74 in 7/86 ter Uradni list RS-MP, št. 9/92 in 3/07; v nadaljnjem besedilu: Pariška konvencija), ali članic Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljnjem besedilu: WTO), v katerih ima ta patent učinek, v ladijskem trupu takih plovil, strojih, škripčevju, palubni opremi in drugi ladijski opremi, če ta plovila začasno ali naključno priplujejo v vode Republike Slovenije, če se izum tam uporablja izključno za potrebe plovila;
- e) uporabo izuma, zavarovanega s patentom, med izdelavo ali pri delovanju zrakoplovov, kopenskih vozil ali drugih prevoznih sredstev držav članic unije, ustanovljene na podlagi Pariške konvencije (v nadaljnjem besedilu: Pariška unija), ali članic WTO, v katerih ima ta patent učinek, ali v opremi teh zrakoplovov ali kopenskih vozil, kadar začasno ali naključno vstopijo na ozemlje Republike Slovenije;
- f) dejanja, predvidena v 27. členu Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944 (Uradni list FLRJ-MP, št. 3/54, 5/54, 9/61, 5/62, 11/63, 49/71, 62/73, 15/78, 2/80, Uradni list RS-MP, št. 9/92), kadar gre za letalo države, za katero veljajo določbe navedenega člena konvencije;
- g) dejanja in uporabo pridobljenih informacij pri računalniških programih, ki so dovoljeni ob upoštevanju vsebinskih omejitev avtorjevih pravic in dekompiliranja po zakonu, ki ureja avtorsko in sorodne pravice.

20. člen **(pravica poprejšnje uporabe)**

(1) Pravice, ki jih ima imetnik patenta na podlagi 18. člena tega zakona, nimajo pravnega učinka zoper osebo, ki je v dobri veri uporabljala izum v Republiki Sloveniji pred datumom prijave zadevnega patenta ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana, ali se pripravljala za njegovo uporabo, in ki nadaljuje s tako uporabo. Taka oseba zadrži pravico uporabljati izum, nima pa pravice dajati licence ali drugače razpolagati z izumom.

(2) Pravica osebe iz prejšnjega odstavka do nadaljevanja uporabe izuma se sme prenesti le skupaj z zadevnim podjetjem ali poslovno dejavnostjo, v kateri se uporablja izum ali so bile izvedene priprave za njegovo uporabo.

21. člen **(izčrpanje pravic iz patenta)**

(1) Pravice iz patenta se ne nanašajo na dejanja v Republiki Sloveniji v zvezi s proizvodom, na katerega se patent nanaša, potem ko je imetnik ta proizvod dal na trg v Republiki Sloveniji ali se je to zgodilo z njegovim izrecnim soglasjem, razen če obstajajo razlogi, ki bi po pravu Republike Slovenije utemeljevali razširitev pravic iz patenta na taka dejanja.

(2) Izčrpanje pravic iz patenta po prejšnjem odstavku se lahko razširi prek ozemlja Republike Slovenije, če je to v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

22. člen (trajanje patenta)

(1) Ob upoštevanju tretjega odstavka 91. člena in ustreznih določb 109. člena tega zakona traja patent dvajset let od datuma vložitve prijave.

(2) Neposredno po izteku trajanja patenta se lahko za izum enkrat podaljša veljavnost patenta, in sicer za največ pet let, če je razglašeno vojno stanje ali podobne izredne razmere – za dobo trajanja takšnega stanja oziroma okoliščin.

(3) Neposredno po izteku trajanja patenta se lahko za izum v skladu z uredbo Vlade Republike Slovenije enkrat podeli dodatni varstveni certifikat, in sicer za največ pet let, če je predmet patenta proizvod ali postopek za proizvodnjo oziroma uporabo proizvoda, za katerega je pred pričetkom gospodarskega izkoriščanja potrebno izvesti z zakonom predpisani uradni postopek odobritve.

23. člen (trajanje patenta s skrajšanim trajanjem)

Ob upoštevanju ustreznih določb 109. člena tega zakona traja patent s skrajšanim trajanjem deset let od datuma vložitve prijave.

2. oddelek Evropska patentna prijava in evropski patent

24. člen (uporaba prava)

(1) Za patent, ki ga je v skladu z EPK podelil EPU (v nadaljnjem besedilu: evropski patent), in za prijavo, vloženo v skladu z EPK za evropski patent (v nadaljnjem besedilu: evropska patentna prijava), s katerima se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, se uporabljajo določbe tega zakona, razen če je z EPK drugače določeno.

(2) V primeru neskladja med določbami EPK in določbami tega zakona, se glede evropskih patentnih prijav in evropskih patentov uporabljajo določbe EPK.

25. člen (vložitev evropske patentne prijave)

(1) Evropska patentna prijava, z izjemo izločenih prijav, se sme vložiti pri Uradu v jeziku, ki ga dopuščata prvi in drugi odstavek 14. člena EPK.

(2) Pri evropski patentni prijavi za izum, ki lahko vpliva na nacionalno varnost v Republiki Sloveniji, se uporablja 17. člen tega zakona.

26. člen (veljavnost evropske patentne prijave)

(1) Evropska patentna prijava, s katero se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji in kateri je bil dodeljen datum vložitve, je enakovredna nacionalni patentni prijavi, ob

upoštevanju morebitne zahtevane prednostne pravice za evropsko patentno prijavo, ne glede na kasnejši izid o njej.

(2) Objavljena evropska patentna prijava, s katero se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, ima varstvo, določeno s četrtem odstavkom 122. člena tega zakona, in sicer od dneva, ko je prijavitelj obvestil osebo, ki uporablja izum v Republiki Sloveniji, o slovenskem prevodu patentnih zahtevkov objavljene evropske patentne prijave.

27. člen **(veljavnost evropskega patenta)**

(1) Evropski patent, s katerim se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, daje ob upoštevanju drugega in četrtega odstavka tega člena od datuma, ko je EPU objavil omembo njegove podelitve v Evropskem patentnem biltenu, enake pravice kot nacionalni patent pri Uradu po 18. členu tega zakona, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Imetnik evropskega patenta v treh mesecih od datuma, ko je EPU objavil omembo podelitve evropskega patenta v Evropskem patentnem biltenu, predloži Uradu slovenski prevod patentnih zahtevkov evropskega patenta in plača pristojbino za objavo.

(3) Če imetnik evropskega patenta ravna po prejšnjem odstavku, Urad izda odločbo o vpisu evropskega patenta v register patentov pri Uradu ter objavi podatke o tem patentu in slovenski prevod patentnih zahtevkov.

(4) Če se po podelitvi evropskega patenta spremeni obseg varstva tako, da velja evropski patent s spremenjenimi patentnimi zahtevki, imetnik patenta v treh mesecih od datuma, ko je EPU v Evropskem patentnem biltenu objavil omembo vzdrževanja v spremenjeni obliki ali omembo omejitve evropskega patenta, ali od datuma izdaje odločbe, s katero je Enotno sodišče za patente v delu razveljavilo evropski patent, predloži Uradu slovenski prevod spremenjenih patentnih zahtevkov in plača pristojbino za objavo.

(5) Če imetnik evropskega patenta ravna po prejšnjem odstavku, Urad izda odločbo o veljavnosti patenta s spremenjenimi patentnimi zahtevki in objavi podatke o patentu ter slovenski prevod spremenjenih patentnih zahtevkov.

(6) Če prevod iz drugega ali četrtega odstavka tega člena ni pravočasno predložen ali če pristojbina za objavo ni pravočasno plačana, se evropski patent v Republiki Sloveniji šteje za ničnega.

(7) Če je evropski patent, ki je vpisan v register patentov pri Uradu, v celoti razveljavljen, Urad po uradni dolžnosti izda odločbo o ugotovitvi ničnosti patenta, ki je bil vpisan v register patentov pri Uradu na podlagi tega evropskega patenta, in objavi podatke o ničnosti patenta.

(8) Šteje se, da evropska patentna prijava in evropski patent, ki je bil podeljen na njeni podlagi, v Republiki Sloveniji nista imela že od začetka nobenega pravnega učinka v obsegu, za katerega je bil patent omejen ali razveljavljen.

28. člen **(verodostojno besedilo evropskih patentnih prijav ali evropskih patentov)**

(1) Če prevod iz 26. in 27. člena tega zakona zagotavlja ožje varstvo kot v jeziku postopkov, se prevod šteje za verodostojno besedilo, razen v primeru postopka ugovora pri EPU.

(2) Prijavitelj ali imetnik evropskega patenta lahko vsak čas vloži popravljene prevod patentnih zahtevkov. Popravljeni prevod ima pravni učinek od dneva, ko ga je Urad objavil oziroma od dneva, ko je prijavitelj ali imetnik evropskega patenta o njem obvestil osebo, ki uporablja ta izum v Republiki Sloveniji.

(3) Vsaka oseba, ki izum v dobri veri uporablja ali je izvedla učinkovite in resne priprave za uporabo izuma, pri čemer takšna uporaba ne bi bila kršitev prijave oziroma patenta v izvornem prevodu, sme tudi potem, ko začne veljati popravljene prevod, brez plačila nadaljevati s takšno uporabo v svojem poslovanju in za potrebe tega poslovanja.

29. člen **(pristojbine za evropski patent)**

(1) Pristojbine za vzdrževanje evropskega patenta v Republiki Sloveniji, se za leta, ki sledijo letu, v katerem je bila v Evropskem patentnem biltenu objavljena omemba podelitve evropskega patenta, plačujejo Uradu ob upoštevanju 109. in 110. člena tega zakona. Če pri EPU ni bila plačana pristojbina za vzdrževanje evropskega patenta za tretje leto njegovega trajanja, se ta pristojbina plača Uradu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek zapade prva pristojbina za vzdrževanje evropskega patenta v plačilo dva meseca po omembi podelitve evropskega patenta v Evropskem patentnem biltenu.

(3) V skladu z 39. členom EPK pripada Evropski patentni organizaciji del pristojbin, vplačanih po tem členu.

30. člen **(sprememba v nacionalno patentno prijavo)**

(1) Evropska patentna prijava, s katero se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, se lahko spremeni v nacionalno patentno prijavo, če se šteje evropska patentna prijava za umaknjeno na podlagi tretjega odstavka 77. člena EPK ali ker prevod prijave po drugem odstavku 14. člena EPK ni bil vložen pravočasno, kot to določa tretji odstavek 90. člena EPK.

(2) Prijavitelj mora v predpisanem roku plačati predpisano pristojbino in vložiti prevod prijave pri Uradu v slovenskem jeziku.

30.a člen **(naknadni vpis evropskega patenta v register)**

(1) Imetnik evropskega patenta lahko, če je EPU zavrnil zahtevo imetnika evropskega patenta za registracijo enotnega učinka evropskega patenta, v treh mesecih od datuma pravnomočnosti odločitve o zavrnitvi zahteve za registracijo enotnega učinka zahteva vpis evropskega patenta v register patentov pri Uradu. Zahtevi priloži:

- a) slovenski prevod patentnih zahtevkov evropskega patenta, kot ga je podelil EPU, in morebitnih spremenjenih patentnih zahtevkov;
- b) kopijo izreka pravnomočne odločitve, če obstaja, Enotnega sodišča za patente in njegov slovenski prevod.

(2) Imetnik evropskega patenta v roku iz prejšnjega odstavka plača pristojbino za objavo in vse pristojbine za vzdrževanje evropskega patenta v Republiki Sloveniji, ki so do datuma vložitve zahteve iz prejšnjega odstavka zapadle v plačilo ob upoštevanju prvega odstavka 29. člena in 109. člena tega zakona.

(3) Če imetnik evropskega patenta ravna po prvem in drugem odstavku tega člena, Urad izda odločbo o vpisu evropskega patenta v register patentov pri Uradu ter objavi podatke o tem patentu in slovenski prevod patentnih zahtevkov.

(4) Če imetnik evropskega patenta, ki vloži zahtevo iz prvega odstavka tega člena, ne izpolni pravočasno zahtev iz prvega in drugega odstavka tega člena, se evropski patent v Republiki Sloveniji šteje za ničnega.

31. člen (hkratno varstvo)

(1) Če imata evropski patent, s katerim se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, ne glede na to, ali je registriran enotni učinek, in nacionalni patent, ki sta za isti izum podeljena isti osebi, isti datum vložitve in isti datum zahtevane prednostne pravice, se šteje, da nacionalni patent nima pravnega učinka od datuma, ko je EPU objavil omembo podelitve evropskega patenta v Evropskem patentnem biltenu.

(2) Če je EPU pri evropskem patentu, s katerim se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, registriral enotni učinek, se šteje, da od datuma, ko je EPU objavil omembo podelitve evropskega patenta v Evropskem patentnem biltenu, ta evropski patent nima pravnega učinka kot nacionalni patent, vpisan v register patentov pri Uradu.

3. oddelek Patentna prijava po PCT

32. člen (prijave na podlagi PCT)

(1) Urad opravlja v skladu s PCT funkcijo prejemnega urada.

(2) Urad sprejema mednarodne prijave, katerih vložniki so državljani Republike Slovenije ali osebe, ki imajo stalno bivališče oziroma sedež na ozemlju Republike Slovenije.

(3) Mednarodna prijava po PCT se vloži v angleškem, francoskem ali nemškem jeziku. Mednarodna prijava po PCT se lahko vloži tudi v slovenskem jeziku, če je v roku, predpisanim s pravili ali navodili, izdanimi za izvajanje PCT, Uradu predložen prevod te prijave v angleški, francoski ali nemški jezik.

(4) Urad pobira v imenu in za račun Mednarodnega urada Svetovne organizacije za intelektualno lastnino pristojbine v zvezi s prijavi po tem členu.

(5) EPU je pristojna ustanova za mednarodno poizvedbo in mednarodni predhodni preizkus mednarodnih prijav po PCT, vloženih pri Uradu.

(6) Imenovanje ali izbira Republike Slovenije v mednarodni prijavi po točki (viii) 2. člena PCT se šteje kot zahteva za podelitev evropskega patenta, ki velja v Republiki Sloveniji na podlagi mednarodne pogodbe, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

1. oddelek
Model

33. člen
(predmet varstva modela)

(1) Model se registrira za videz izdelka, ki je nov in ima individualno naravo.

(2) Videz izdelka pomeni izgled celotnega izdelka ali njegovega dela, ki izhaja iz značilnosti zlasti linij, obrisov, barv, oblike, teksture oziroma materialov izdelka samega ali ornamentov na njem.

(3) Izdelek pomeni industrijski ali obrtni izdelek, ki med drugim vključuje dele, ki so namenjeni za sestavo kompleksnega izdelka, embalažo, opremo, grafične simbole in tipografske znake, z izjemo računalniških programov. Kompleksen izdelek pomeni izdelek, sestavljen iz več sestavnih delov, ki jih je mogoče zamenjati, tako da se izdelek lahko razstavi in ponovno sestavi.

(4) Če se videz izdelka nanaša na sestavni del kompleksnega izdelka, je nov in ima individualno naravo le:

- a) če sestavni del, potem ko je vključen v kompleksen izdelek, ostane viden ob normalni uporabi kompleksnega izdelka, in
- b) če vidne značilnosti sestavnega dela tudi same izpolnjujejo pogoja glede novosti in individualne narave.

(5) Normalna uporaba po točki a) prejšnjega odstavka pomeni uporabo pri končnem uporabniku, brez opravil vzdrževanja, servisiranja ali popravljanja.

34. člen
(novost in individualna narava)

(1) Videz izdelka je nov, če pred datumom vložitve prijave modela ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana, javnosti ni bil dostopen enak videz izdelka. Videz izdelka se šteje za enakega, če se njegove značilnosti razlikujejo le v nepomembnih podrobnostih.

(2) Videz izdelka ima individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga naredi kak drug videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti pred datumom vložitve prijave ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana.

(3) Pri ocenjevanju individualne narave se upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvoju videza izdelka.

35. člen
(razkritje videza izdelka)

(1) Pri uporabi 34. člena tega zakona se šteje, da je bil videz izdelka dostopen javnosti, če je bil objavljen v postopku registracije oziroma kako drugače ali razstavljen, uporabljen pri trgovanju ali drugače razkrit pred datumom vložitve prijave ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana, razen če ti dogodki ne bi mogli postati znani v normalnem poteku poslovanja specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v

Evropski uniji. Videz izdelka ne šteje za dostopnega javnosti zgolj zato, ker je bil razkrit tretji osebi pod izrecnimi ali neizrecnimi pogoji zaupnosti.

(2) Pri uporabi 34. člena tega zakona se razkritje ne upošteva, če je bil videz izdelka, za katerega se zahteva varstvo z modelom, dostopen javnosti v Evropski uniji:

- a) zaradi podatkov, ki jih je dal oblikovalec, njegov pravni naslednik ali tretja oseba, ali zaradi dejanja oblikovalca ali njegovega pravnega naslednika; in
- b) v obdobju dvanajstih mesecev pred vložitvijo prijave, ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana.

(3) Prejšnji odstavek se uporablja tudi, če je bil videz izdelka dostopen javnosti kot posledica zlorabe v odnosu do oblikovalca ali njegovega pravnega naslednika.

36. člen (zavrnitev modela)

(1) Videz izdelka se ne sme registrirati kot model:

- a) če ne ustreza drugemu odstavku 33. člena tega zakona;
- b) če ne izpolnjuje pogojev iz prvega ali četrtega odstavka 33. člena ali 34. ali 35. člena tega zakona ali če nasprotuje modelu, ki velja v Republiki Sloveniji na podlagi prijave z zgodnejšim datumom vložitve;
- c) če mora biti zavrtnjen na podlagi 6.ter člena Pariške konvencije, ker ni bilo izdano dovoljenje pristojnih organov;
- d) če vsebuje ali posnema znamenja, embleme ali grbe, ki niso obseženi s 6.ter členom Pariške konvencije, vendar imajo poseben javni pomen, razen če so pristojni organi zanje izdali dovoljenje za registracijo;
- e) če nasprotuje javnemu redu ali morali.

(2) Model se ne more registrirati za značilnosti izgleda izdelka, ki so določene izključno z njegovo tehnično funkcijo.

(3) Model se ne more registrirati za značilnosti izgleda izdelka, ki morajo biti reproducirane v natančni obliki in dimenzijah, zato da bi bilo mogoče izdelek, na katerega se videz nanaša, mehansko povezati z drugim izdelkom ali ga vanj, okrog njega ali ob njega namestiti, tako da lahko vsak izdelek opravlja svojo funkcijo.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek je lahko pod pogoji iz 34. člena tega zakona kot model registriran videz izdelka, ki omogoča večkratno sestavo ali povezavo medsebojno zamenljivih izdelkov znotraj modularnega sistema.

37. člen (pravice iz modela)

(1) Imetnik modela ima izključno pravico, da ga uporablja in prepreči tretjim osebam, ki nimajo njegovega soglasja, da ga uporabljajo. Omenjena uporaba obsega zlasti izdelovanje, ponujanje, dajanje na trg, uvažanje, izvažanje ali uporabljanje izdelka, na katerega se videz nanaša, ali skladiščenje takega izdelka v te namene.

(2) Obseg varstva vključuje vsak videz izdelka, ki pri seznanjenem uporabniku ne ustvari drugačnega celotnega vtisa. Pri ocenjevanju obsega varstva se upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvoju njegovega videza izdelka.

(3) Pravice iz prvega odstavka tega člena se ne nanašajo:

- a) na uvoz rezervnih delov in pripomočkov za popravila ladje ali letala, ki začasno vstopi na ozemlje Republike Slovenije in na izvajanje popravil na takšni ladji ali letalu ter smiselno na dejanja, naštetá v 19. členu tega zakona, razen točke c);
- b) na dejanja reproduciranja za namene citiranja ali učenja, če so v skladu z dobrimi poslovnimi običaji in ne škodijo neupravičeno normalnemu izkoriščanju modela in če se navede vir.

(4) Tretja oseba sme uveljavljati pravico poprejšnje uporabe modela. Pri tem se smiselno uporabljajo določbe 20. člana tega zakona.

38. člen **(izčrpanje pravic iz modela)**

(1) Pravice iz modela se ne nanašajo na dejanja v zvezi z izdelkom, na katerega se nanaša videz, ki je predmet modela, če je imetnik modela dal izdelek na trg v Republiki Sloveniji ali je bilo to storjeno z njegovim soglasjem.

(2) Izčrpanje pravic iz modela po prejšnjem odstavku se lahko razširi prek ozemlja Republike Slovenije, če je to v skladu z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republikó Slovenijo.

39. člen **(druge oblike varstva modela)**

(1) Določbe tega zakona o modelu ne posegajo v določbe drugih zakonov, ki se nanašajo na neregistrirane modele, znamke ali druge znake razlikovanja, patente, uporabne modele, oznake, civilno odgovornost ali nelojalno konkurenco.

(2) Model je lahko predmet avtorskopravnega varstva od dneva, ko je bil videz izdelka ustvarjen ali določen v katerikoli obliki, če izpolnjuje pogoje za pridobitev takega varstva po zakonu, ki ureja avtorsko in sorodne pravice.

40. člen **(trajanje modela)**

(1) Model traja eno ali več petletnih obdobjí od datuma vložitve prijave.

(2) Ob upoštevanju ustreznih določb 109. člana tega zakona lahko imetnik modela obnovi model za eno ali več petletnih obdobjí, vendar največ petindvajset let od datuma vložitve prijave.

(3) Če se model nanaša na več izdelkov, se lahko obnovi v skladu s prejšnjim odstavkom za celotni model ali v zoženem obsegu le za nekatere izdelke.

2. oddelek **Mednarodni depozit modela**

41. člen **(zahteve po Haaškem sporazumu)**

(1) Zahteve po Haaškem sporazumu o mednarodnem depozitu industrijskih vzorcev in modelov z dne 28. novembra 1960, dopolnjenem 14. julija 1967 ter spremenjenem in dopolnjenem 28. septembra 1979 (Uradni list RS-MP, št. 20/94, v nadaljnjem besedilu: Haaški sporazum) se vložijo v skladu s Haaškim sporazumom ter pravili in navodili, izdanimi za njegovo izvajanje, neposredno pri Mednarodnem uradu.

(2) Pri zahtevah po Haaškem sporazumu, s katerimi se zahteva varstvo modela v Sloveniji, se v skladu z 8. členom Haaškega sporazuma smiselno uporabljajo določbe tega zakona, razen drugega odstavka 96. člena tega zakona.

Četrto poglavje ZNAMKA

1. oddelek Znamka in kolektivna znamka

42. člen **(predmet varstva znamke)**

(1) Znamka je lahko sestavljena iz kakršnihkoli znakov, zlasti iz besed, vključno s priimki in imeni, ali iz slik, črk, števil, barv, oblike blaga ali njegove embalaže ali zvokov, če se:

- a) lahko s temi znaki blago ali storitve določenega podjetja razlikuje ali razlikujejo od blaga ali storitev drugih podjetij ter
- b) ti znaki v registru lahko prikažejo na način, ki Uradu in drugim pristojnim organom ter javnosti omogoči jasno in natančno določitev predmeta varstva, ki je zagotovljeno njihovemu imetniku.

(2) Pri presoji, ali se znak lahko registrira kot znamka, se upoštevajo vse dejanske okoliščine, zlasti trajanje uporabe znaka.

(3) Narava blaga ali storitev, na katere se nanaša znamka, ne sme biti v nobenem primeru ovira za registracijo.

43. člen **(absolutni razlogi za zavrnitev znamke)**

(1) Kot znamka se ne registrira znak:

- a) ki ne more biti znamka;
- b) ki je brez slehernega razlikovalnega učinka;
- c) ki lahko v gospodarskem prometu označuje izključno vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitev ali druge značilnosti blaga ali storitev;
- d) ki sestoji izključno iz znakov ali označb, ki so postali običajni v jezikovni rabi ali dobroverni in ustaljeni praksi trgovanja;
- e) ki sestoji izključno iz oblike ali druge značilnosti, ki izhaja iz same narave blaga, ali oblike ali druge značilnosti blaga, ki je nujna za doseg tehničnega učinka ali daje blagu bistveno vrednost;
- f) ki nasprotuje javnemu redu ali morali;
- g) ki zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora blaga ali storitev;
- h) za katerega ni bilo izdano dovoljenje pristojnih organov in mora biti zavržen na podlagi 6. ter člena Pariške konvencije;

- i) ki vsebuje ali posnema znamenja, embleme ali grbe, ki niso obseženi s 6.ter členom Pariške konvencije, vendar imajo poseben javni pomen, razen če so pristojni organi zanje izdali dovoljenje za registracijo;
- j) ki je izključen iz registracije v skladu s predpisi Republike Slovenije ali Evropske unije ali mednarodnimi pogodbami, katerih pogodbenica je Republika Slovenija ali Evropska unija, ki zagotavljajo varstvo označb porekla in geografskih označbah;
- k) ki je izključen iz registracije v skladu s predpisi Evropske unije ali mednarodnimi pogodbami, katerih pogodbenica je Evropska unija, ki zagotavljajo varstvo tradicionalnih izrazov za vino;
- l) ki je izključen iz registracije v skladu s predpisi Evropske unije ali mednarodnimi pogodbami, katerih pogodbenica je Evropska unija, ki zagotavljajo varstvo zajamčenih tradicionalnih posebnosti;
- m) ki sestoji iz prej registriranega poimenovanja rastlinske sorte v skladu s predpisi Republike Slovenije ali Evropske unije ali mednarodnimi pogodbami, katerih pogodbenica je Republika Slovenija ali Evropska unija, ki zagotavljajo varstvo žlahtniteljskih pravic, in se nanaša na rastlinske sorte iste ali zelo sorodne vrste, ali vsebuje bistvene elemente tega imena.

(2) Ne glede na točko b), c) in d) prejšnjega odstavka se registracija znamke ne zavrne, če je pred datumom vložitve prijave znak z uporabo pridobil razlikovalni učinek.

44. člen **(relativni razlogi za zavrnitev znamke)**

(1) Če je vložen ugovor v skladu s 101. členom tega zakona, se znamka ne registrira za znak:

- a) ki je enak znaku prejšnje znamke in če so blago ali storitve, za katere je znamka prijavljena, enaki blagu ali storitvam, za katere je varovana prejšnja znamka;
- b) če zaradi enakosti ali podobnosti z znakom prejšnje znamke in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, na katere se nanašata znak in znamka, obstaja verjetnost zmede v javnosti, pri čemer verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko;
- c) ki je enak ali podoben znaku prejšnje znamke, ne glede na to, ali so blago ali storitve, za katere je znamka prijavljena, enaki, podobni ali niso podobni tistim, za katere je varovana prejšnja znamka, če ima prejšnja znamka ugled v Republiki Sloveniji ali v primeru znamke Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: znamka EU) ugled v Evropski uniji in če bi se z uporabo kasnejše znamke brez upravičenega razloga nepošteno izkoriščal ali oškodoval razlikovalni učinek ali ugled prejšnje znamke;
- d) če se lahko njegova uporaba prepove na podlagi pravice do neregistriranega znaka, ki se uporablja v gospodarskem prometu, pridobljene pred datumom vložitve prijave znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana;
- e) ki ga je posrednik ali zastopnik imetnika znamke brez njegovega soglasja prijavil kot znamko v svojem imenu, razen če posrednik ali zastopnik upraviči svoje ravnanje;
- f) če se lahko njegova uporaba prepove na podlagi registrirane označbe porekla ali geografske označbe, za katero je bila prijava vložena v skladu s predpisi Republike Slovenije ali Evropske unije, ki urejajo varstvo označb porekla ali geografskih označb, pred datumom vložitve prijave znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana;
- g) če se lahko njegova uporaba prepove na podlagi prej pridobljene pravice do imena, osebne podobe, avtorske pravice ali druge pravice industrijske lastnine, razen če je imetnik prej pridobljene pravice izrecno soglašal z registracijo take znamke.

(2) Prejšnja znamka pomeni:

- a) znamko, ki je bila registrirana v Republiki Sloveniji na podlagi nacionalne prijave pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana;
- b) znamko EU, ki je bila registrirana pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana;
- c) znamko, ki je bila registrirana na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana;
- d) prijave znank iz točk a), b) in c) tega odstavka, ki so bile vložene pred datumom prijave kasnejše znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana, pod pogojem, da so registrirane;
- e) neregistriran znak, ki je na datum vložitve prijave znamke ali datum prednostne pravice, če je ta zahtevana, v Republiki Sloveniji znana znamka po 6.bis členu Pariške konvencije.

45. člen **(kolektivna znamka)**

(1) Kolektivna znamka pomeni znamko, ki je kot taka navedena ob vložitvi prijave in njen znak omogoča razlikovanje blaga ali storitev članov nosilca te znamke od blaga ali storitev drugih podjetij.

(2) Prijavitelj ali nosilec kolektivne znamke je lahko pravna oseba, ki združuje izdelovalce, proizvajalce, ponudnike storitev ali trgovce, ter pravna oseba javnega prava.

(3) Člani nosilca kolektivne znamke lahko v skladu s pravilnikom iz 46. člena tega zakona uporabljajo kolektivno znamko.

(4) Za pridobitev kolektivne znamke se uporabljajo določbe tega zakona, razen če ta zakon določa drugače. Ne glede na točko c) prvega odstavka 43. člena tega zakona se lahko s kolektivno znamko registrira znak, ki označuje geografski izvor blaga ali storitev.

46. člen **(pravilnik o kolektivni znamki)**

(1) Prijavitelj kolektivne znamke mora skupaj s prijavo predložiti pravilnik o kolektivni znamki.

- (2) Pravilnik iz prejšnjega odstavka določa vsaj:
- a) naziv in sedež prijavitelja;
 - b) dejavnost prijavitelja in podatke o tem, koga uradno oziroma statutarno predstavlja ali zastopa;
 - c) pogoje za pridobitev članstva;
 - d) pogoje za uporabo kolektivne znamke;
 - e) podatke o krogu upravičencev do uporabe kolektivne znamke;
 - f) določbe o pravicah in obveznostih članov v primeru kršitve kolektivne znamke.

(3) Prijavitelj ali nosilec kolektivne znamke Urad obvesti o vsaki spremembi pravilnika in predloži čistopis pravilnika. Urad v register vpiše podatek o spremembi pravilnika, razen če spremenjeni pravilnik ne ustreza zahtevam iz prejšnjega odstavka ali če je podan kateri izmed razlogov iz 46.a člena tega zakona. Sprememba pravilnika učinkuje z datumom vpisa spremembe v register.

(4) Pravilnik je javen in je vpogled vanj dovoljen vsakomur.

46.a člen **(razlogi za zavrnitev kolektivne znamke)**

(1) Kolektivna znamka se ne registrira, če je podan razlog iz 42., 43. ali 44. člena tega zakona in tudi, če:

- a) ne izpolnjuje pogojev iz 45. in 46. člena tega zakona;
- b) lahko zavaja javnost glede značaja ali pomena znamke, zlasti če je verjetno, da jo bodo razumeli drugače kakor kolektivno znamko;
- c) pravilnik iz 46. člena tega zakona nasprotuje javnemu redu ali morali.

(2) Ne glede na točko c) prejšnjega odstavka se registracija kolektivne znamke ne zavrne, če prijavitelj s spremembo pravilnika iz 46. člena tega zakona odpravi ugotovljeno pomanjkljivost.

47. člen **(pravice iz znamke)**

(1) Znamka daje imetniku izključno pravico do njene uporabe in druge izključne pravice po tem zakonu. Brez poseganja v pravice imetnika, ki so bile pridobljene pred datumom vložitve prijave znamke ali datumom prednostne pravice, ima imetnik znamke pravico preprečiti tretjim osebam, ki nimajo njegovega soglasja, da v gospodarskem prometu v povezavi z blagom ali storitvami uporabljajo znak:

- a) ki je enak znamki, za enako blago ali storitve, ki so obseženi z znamko;
- b) pri katerem zaradi njegove enakosti ali podobnosti z znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, obseženih z znamko in znakom, obstaja verjetnost zmede v javnosti, ki vključuje verjetnost povezovanja med znakom in znamko;
- c) ki je enak ali podoben znamki, ne glede na to, ali so blago ali storitve enaki, podobni ali niso podobni tistim, ki so obseženi z znamko, če ima znamka v Republiki Sloveniji ugled in če bi uporaba takega znaka brez upravičenega razloga nepošteno izkoristila ali oškodovala razlikovalni učinek ali ugled znamke.

(2) Pravica iz prejšnjega odstavka preprečiti tretjim osebam uporabo znaka obsega zlasti prepoved:

- a) opremljanja blaga ali njegove embalaže z znakom;
- b) ponujanja blaga, označenega s tem znakom, njegovega dajanja na trg ali skladiščenja v te namene ali ponujanja ali opravljanja storitev pod tem znakom;
- c) uvoza ali izvoza blaga pod tem znakom;
- d) uporabe znaka na poslovni dokumentaciji in v oglaševanju;
- e) uporabe znaka kot trговskega imena ali firme podjetja ali dela trговskega imena ali firme podjetja;
- f) uporabe znaka v primerjalnem oglaševanju na način, ki je v nasprotju s predpisi Republike Slovenije ali Evropske unije o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju.

(3) Brez poseganja v pravice imetnika, ki so bile pridobljene pred datumom vložitve prijave znamke ali datumom prednostne pravice, ima imetnik znamke pravico preprečiti tretjim osebam vnos blaga v gospodarskem prometu v Republiko Slovenijo, ne da bi bilo to blago tudi sproščeno v prosti promet, če to blago, vključno z njegovo embalažo, prihaja iz držav, ki niso države članice Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora, in je brez dovoljenja imetnika znamke označeno z znakom, ki je enak znamki, registrirani za takšno blago, ali ga v njegovih bistvenih lastnostih ni mogoče razlikovati od nje.

(4) Imetnik znamke nima več pravice iz prejšnjega odstavka, če deklarant ali imetnik blaga med postopkom ugotavljanja kršitve pravic iz znamke, začetim v skladu s predpisi Evropske unije o carinskih ukrepih za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine, dokaže, da imetnik znamke nima pravice prepovedati dajanja blaga na trg v končni namembni državi.

47.a člen **(prepoved pripravljanih dejanj v zvezi z embalažo ali drugimi sredstvi)**

Če obstaja nevarnost, da bi se lahko embalaža, nalepke, listki, varnostne oznake ali naprave, oznake ali naprave za preverjanje pristnosti ali druga sredstva, na katerih je nameščena znamka, uporabili v zvezi z blagom ali storitvami in bi takšna uporaba kršila pravice imetnika znamke iz prvega ali drugega odstavka 47. člena tega zakona, ima imetnik te znamke pravico prepovedati naslednja dejanja, če se izvajajo v gospodarskem prometu:

- a) namestitev znaka, ki je enak ali podoben znamki, na embalaži, nalepkah, listkih, varnostnih oznakah ali napravah, oznakah ali napravah za preverjanje pristnosti ali na drugih sredstvih, na katera je mogoče namestiti znamko;
- b) ponujanje ali dajanje na trg ali skladiščenje v te namene, uvoz ali izvoz embalaže, nalepk, listkov, varnostnih oznak ali naprav, oznak ali naprav za preverjanje pristnosti ali drugih sredstev, na katerih je nameščena znamka.

48. člen **(omejitev pravic iz znamke)**

(1) Imetnik znamke ne more prepovedati tretjemu v gospodarskem prometu, da v skladu z dobrimi poslovnimi običaji uporablja:

- a) svoj priimek in ime ali naslov;
- b) znake ali označbe, ki niso razlikovalni, ali označbe glede vrste, kakovosti, količine, namena, vrednosti, geografskega izvora, časa proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali drugih značilnosti blaga ali storitev;
- c) znamko zaradi opredelitve ali navajanja blaga ali storitev kot lastnih imetniku te znamke, zlasti če je potrebno z njo označiti namen proizvoda ali storitve, zlasti za dodatke ali nadomestne dele;
- d) znak, ki je enak ali podoben znamki, če ga je tretji začel uporabljati v dobri veri pred datumom vložitve prijave oziroma pred datumom prednostne pravice, če je ta v prijavi zahtevana.

(2) Znamka imetniku ne daje pravice, da bi tretji osebi v gospodarskem prometu prepovedal uporabo prejšnje pravice, ki velja le na določenem območju, če je ta pravica priznana v Republiki Sloveniji in če se uporablja znotraj meja ozemlja, na katerem je priznana.

49. člen **(omejitev pravic iz kolektivne znamke)**

(1) Kolektivna znamka, ki označuje geografski izvor blaga, nosilcu ne daje pravice, da bi tretji osebi v gospodarskem prometu prepovedal uporabo takega znaka, če ga uporablja v skladu z dobrimi poslovnimi običaji, in tudi ne pravice, da prepove uporabo geografskega imena tretji osebi, ki je do tega upravičena.

(2) Nosilec kolektivne znamke, ki označuje geografski izvor blaga ali storitev, omogoči vsaki osebi, katere blago ali storitve izvirajo iz navedenega geografskega območja

in izpolnjujejo pogoje za uporabo kolektivne znamke, določene v pravilniku iz 46. člena tega zakona, da postane član nosilca kolektivne znamke.

50. člen (izčrpanje pravic iz znamke)

(1) Znamka ne daje imetniku pravice, da prepove njeno uporabo v zvezi z blagom, ki ga je imetnik dal na trg v Evropskem gospodarskem prostoru ali se je to zgodilo z njegovim soglasjem.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če obstajajo utemeljeni razlogi za imetnikovo nasprotovanje nadaljnji komercializaciji blaga, zlasti če se je stanje tega blaga spremenilo ali poslabšalo, potem ko je bilo dano na trg.

51. člen (reprodukcije znamk v slovarjih)

Če daje reprodukcija znamke v slovarju, enciklopediji ali podobnem delu vtis, da gre za generično ime blaga ali storitev, za katere je znak registriran, mora založnik dela na zahtevo imetnika znamke poskrbeti za to, da je najkasneje v naslednji izdaji publikacije pri reprodukciji znamke oznaka, da gre za znamko. Če je delo v elektronski obliki, to založnik zagotovi nemudoma.

52. člen (trajanje znamke)

(1) Znamka traja deset let od datuma vložitve prijave.

(2) Ob upoštevanju ustreznih določb 109. člena tega zakona lahko imetnik znamke ali katerakoli oseba, ki je po zakonu ali pogodbi pooblaščen za to, poljubno mnogokrat obnovi znamko za obdobje naslednjih deset let, šteto od datuma vložitve prijave.

(3) Znamka se lahko obnovi v skladu s prejšnjim odstavkom za vse blago ali storitve ali v zoženem obsegu le za nekatero blago ali storitve.

52.a člen (prepoved uporabe in prenos znamke, registrirane na ime posrednika ali zastopnika)

(1) Če je bila znamka brez soglasja imetnika znamke registrirana na ime posrednika ali zastopnika osebe, ki je imetnik te znamke, ima imetnik znamke pravico zahtevati prepoved uporabe te znamke svojemu posredniku ali zastopniku in tudi pravico zahtevati, da se znamka prenese nanj.

(2) Imetnik znamke nima pravice iz prejšnjega odstavka, če posrednik ali zastopnik upraviči svoje ravnanje.

52.b člen (uporaba znamke)

(1) Če imetnik znamke v obdobju petih let od datuma vpisa znamke v register ni začel resno in dejansko uporabljati znamke v Republiki Sloveniji za blago ali storitve, za

katere je registrirana, ali če je bila takšna uporaba prekinjena v obdobju petih zaporednih let, veljajo za znamko omejitve in sankcije iz 52.c, 102.a, drugega odstavka 110.c člena in a122.a člena tega zakona, razen če obstajajo upravičeni razlogi za njeno neuporabo.

- (2) Za uporabo znamke se šteje tudi:
- a) uporaba znamke v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega učinka znamke, ne glede na to, ali je bila znamka v obliki, v kateri se uporablja, tudi registrirana na ime imetnika znamke;
 - b) namestitev znamke na blago ali njegovo embalažo v Republiki Sloveniji izključno za potrebe izvoza.

(3) Šteje se, da imetnik uporablja znamko, če se uporablja z njegovim soglasjem.

(4) Pri kolektivni znamki se šteje, da jo nosilec uporablja, če jo uporablja vsaj ena oseba, ki ima pravico do njene uporabe.

52.c člen **(neuporaba kot način obrambe v postopku za ugotovitev ničnosti)**

(1) Imetnik kasnejše znamke, katere ugotovitev ničnosti zahteva imetnik prejšnje znamke, lahko zahteva, da imetnik prejšnje znamke predloži dokaze, da je v obdobju petih let pred datumom vložitve zahteve za ugotovitev ničnosti svojo znamko, ki je razlog za to zahtevo, v skladu z 52.b členom tega zakona resno in dejansko uporabljal za blago ali storitve, za katere je registrirana, ali da obstajajo upravičeni razlogi za njeno neuporabo, pod pogojem, da je na datum vložitve zahteve za ugotovitev ničnosti kasnejše znamke že poteklo pet let od datuma vpisa prejšnje znamke v register.

(2) Če je na datum vložitve prijave kasnejše znamke ali na datum prednostne pravice že poteklo obdobje petih let, v katerem bi moral imetnik prejšnjo znamko v skladu z 52.b členom tega zakona začeti resno in dejansko uporabljati, imetnik prejšnje znamke poleg dokazov iz prejšnjega odstavka predloži tudi dokaze, da je znamko resno in dejansko začel uporabljati v obdobju petih let pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke ali datumom prednostne pravice, ali da obstajajo upravičeni razlogi za njeno neuporabo.

(3) Če imetnik prejšnje znamke na zahtevo imetnika kasnejše znamke ne dokaže okoliščin iz prvega in drugega odstavka tega člena, se zavrne zahteva za ugotovitev ničnosti kasnejše znamke na podlagi prejšnje znamke.

(4) Če se je prejšnja znamka uporabljala le za nekatero blago ali nekatere storitve, za katere je registrirana, se za namene preverjanja utemeljenosti zahteve za ugotovitev ničnosti šteje, da je registrirana le za to blago ali storitve.

52.d člen **(prenehanje pravice zahtevati ugotovitev ničnosti znamke)**

(1) Če imetnik prejšnje znamke v obdobju petih zaporednih let ni nasprotoval uporabi kasnejše znamke, čeprav se je take uporabe zavedal, nima več pravice, da na podlagi svoje prejšnje znamke zahteva ugotovitev ničnosti kasnejše znamke za blago ali storitve, za katere se kasnejša znamka uporablja, razen če kasnejša znamka ni bila prijavljena v dobri veri.

(2) Imetnik kasnejše znamke dokazuje, da je svojo znamko uporabljal vsaj pet let zapored in da se je imetnik prejšnje znamke zavedal te uporabe.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena imetnik kasnejše znamke nima več pravice ugovarjati uporabi prejšnje znamke, čeprav se ta ne more več uveljavljati proti kasnejši znamki.

52.e člen **(razlikovalni učinek in ugotovitev ničnosti znamke)**

(1) Znamka se ne ugotovi za nično na podlagi točk b), c) ali d) prvega odstavka 43. člena tega zakona, če je pred datumom vložitve zahteve za ugotovitev ničnosti z uporabo pridobila razlikovalni učinek.

(2) Zahtevi, ki temelji na prejšnji znamki, za ugotovitev ničnosti kasnejše znamke, se na datum vložitve zahteve za ugotovitev ničnosti ne ugodi, če se tej zahtevi glede na datum vložitve prijave kasnejše znamke ali datum prednostne pravice ne bi ugodilo iz naslednjih razlogov:

- a) prejšnja znamka se lahko ugotovi za nično na podlagi točke b), c) ali d) prvega odstavka 43. člena tega zakona, ker še ni pridobila razlikovalnega učinka;
- b) zahteva za ugotovitev ničnosti temelji na točki b) prvega odstavka 44. člena tega zakona in prejšnja znamka še nima tolikšnega razlikovalnega učinka za utemeljitev verjetnosti zmede po točki b) prvega odstavka 44. člena tega zakona, ali
- c) zahteva za ugotovitev ničnosti temelji na točki c) prvega odstavka 44. člena tega zakona in prejšnja znamka še ni pridobila ugleda po točki c) prvega odstavka 44. člena tega zakona.

52.f člen **(naknadno ugotavljanje ničnosti ali razveljavitve znamke)**

Če se za znamko EU zahteva prednost starejše znamke, registrirane na podlagi nacionalne prijave ali mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ki se ji je imetnik odpovedal ali dopustil, da njena veljavnost poteče, se lahko ničnost ali razveljavitev znamke, ki je podlaga zahteve za prednost starejše znamke, ugotovi tudi po njenem prenehanju, če bi se njena ničnost ali razveljavitev lahko ugotovila takrat, ko se ji je imetnik znamke odpovedal ali dopustil, da njena registracija poteče. V tem primeru prednost starejše znamke preneha učinkovati.

2. oddelek
Mednarodna registracija znamke

53. člen **(vložitve zahteve pri Uradu)**

(1) Urad sprejema zahteve v skladu z Madridskim aranžmajem o mednarodnem registriranju znamk z dne 14. aprila 1891, zadnjič revidiranim 14. julija 1967 (Uradni list SFRJ-MP, št. 2/74, Uradni list RS-MP, št. 9/92, v nadaljnjem besedilu: Madridski aranžma) in Protokolom k Madridskemu sporazumu o mednarodnem registriranju znamk z dne 27. junija 1997 (Uradni list RS-MP, št. 21/97, v nadaljnjem besedilu: Madridski Protokol).

(2) Ob vložitvi zahteve ali v treh mesecih od vročitve poziva Urada se plača ustrezna pristojbina. Če pristojbina ni plačana v tem roku, se šteje, da je zahteva umaknjena.

(3) K zahtevi za mednarodno registriranje znamke mora vložnik priložiti seznam blaga ali storitev v jeziku, ki je predpisan z Madridskim aranžmajem oziroma Madridskim Protokolom in predpisi in navodili za njuno izvajanje.

(4) Če zahteva ni sestavljena v skladu z Madridskim aranžmajem oziroma Madridskim Protokolom, predpisi in navodili za njuno izvajanje, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, Urad pozove vložnika, naj jo v treh mesecih od vročitve poziva ustrezno dopolni ali popravi. Če vložnik v tem roku ne popravi ali dopolni ustrezno svoje zahteve, se šteje, da je zahteva umaknjena.

(5) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi vsebino zahtev iz prvega odstavka tega člena in postopke v zvezi s temi zahtevami.

54. člen **(preizkus mednarodne znamke)**

(1) Pri zahtevah po Madridskem aranžmaju ali Madridskem Protokolom, s katerimi se zahteva varstvo znamke v Republiki Sloveniji, se v skladu s 5. členom Madridskega aranžmaja oziroma 5. členom Madridskega Protokola smiselno uporabljajo določbe tega zakona, razen 103. člena tega zakona.

(2) Objava podatkov o mednarodno registrirani znamki v glasilu Mednarodnega urada se šteje kot objava prijave znamke v Republiki Sloveniji.

(3) Če se imetnik znamke, ki zahteva varstvo v Republiki Sloveniji na podlagi Madridskega aranžmaja ali Madridskega Protokola, ne izreče o nameravani zavrnitvi varstva znamke, o kateri je obveščen v skladu s 5. členom Madridskega aranžmaja oziroma 5. členom Madridskega Protokola, Urad v takem primeru ne glede na peti odstavek 129. člena tega zakona izjemoma vroči odločbo neposredno po pošti imetniku znamke.

54.a člen **(uporaba mednarodne znamke)**

(1) Pri znamki, ki je bila registrirana na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, se obdobje petih let iz 52.b člena tega zakona šteje od datuma, ko je izjava Urada o priznanju varstva mednarodne registrirane znamke v Republiki Sloveniji objavljena v glasilu Mednarodnega urada.

(2) Če po poteku enoletnega roka od datuma obvestila Mednarodnega urada o zahtevi za varstvo mednarodno registrirane znamke v Republiki Sloveniji Urad ni obvestil Mednarodnega urada o začasni zavrnitvi varstva mednarodno registrirane znamke v Republiki Sloveniji ali če ni Mednarodnemu uradu posredoval izjave o priznanju varstva mednarodno registrirane znamke v Republiki Sloveniji, se obdobje petih let iz 52.b člena tega zakona prične šteti s prvim dnem po izteku enoletnega roka od datuma obvestila Mednarodnega urada o zahtevi za varstvo mednarodno registrirane znamke v Republiki Sloveniji.

Peto poglavje **GEOGRAFSKA OZNAČBA**

55. člen

(predmet varstva registrirane geografske označbe)

(1) Geografska označba, ki se sme registrirati, pomeni oznako, ki označuje, da blago izvira z določenega ozemlja, območja ali kraja na tem ozemlju, če je kakovost, sloves ali kakšna druga značilnost tega blaga bistveno odvisna od njegovega geografskega porekla.

(2) Kot geografska označba se lahko registrira tudi ime, ki je postalo po dolgotrajni uporabi v gospodarskem prometu splošno znano kot označba, da blago izvira iz določenega kraja ali območja.

(3) Geografska označba, ki se nanaša na blago s posebnim zgodovinskim ali kulturnim pomenom, se lahko zavaruje neposredno z uredbo Vlade Republike Slovenije.

(4) Kot geografska označba po tem zakonu se ne sme registrirati geografska oznaka za kmetijske pridelke oziroma živila ter za vina in druge proizvode iz grozdja in vina.

56. člen

(razlogi za zavrnitev registracije geografske označbe)

Geografska označba se ne sme registrirati:

- a) če označuje ali nakazuje, da določeno blago izvira z geografskega območja, ki ni resnični kraj izvora, na način, ki zavaja javnost glede geografskega porekla izvora;
- b) če je sicer dobesedno resnična kar zadeva ozemlje, območje ali kraj, iz katerega izvira blago, vendar pa v javnosti ustvarja napačen vtis, da blago izvira z drugega geografskega območja;
- c) če je postala po dolgotrajni uporabi v gospodarskem prometu splošno znana kot oznaka za določeno vrsto blaga;
- d) če bi njena registracija zaradi ugleda, poznanosti in trajanja uporabe znamke lahko zavajala potrošnika glede resnične identitete izdelka.

57. člen

(varstvo registrirane geografske označbe pred splošno uporabo)

Registrirane geografske označbe se ne morejo spremeniti v generična ali splošno znana imena, katerih uporaba v gospodarskem prometu bi bila prosta.

58. člen

(pravice iz registrirane geografske označbe)

(1) Registrirana geografska označba je kolektivna pravica in jo smejo uporabljati v gospodarskem prometu osebe, ki v skladu s specifikacijo iz drugega odstavka 104. člena tega zakona proizvajajo in dajejo v promet blago, zavarovano z geografsko označbo.

(2) Neupravičene osebe ne smejo uporabljati registrirane geografske označbe.

(3) Uporaba registrirane geografske označbe je prepovedana, če blago ne izvira iz kraja, ki ga označuje določena geografska označba, tudi če je označen pravi izvor blaga, če je geografska označba uporabljena v prevodu ali če geografsko označbo spremljajo izrazi, kot so "vrsta", "tip", "stil", "imitacija" in podobno.

59. člen

(omejitev pravic iz registrirane geografske označbe)

(1) Če je bila znamka, ki je enaka ali podobna registrirani geografski označbi, prijavljena ali registrirana v dobri veri ali če je bila znamka pridobljena z uporabo v dobri veri, še preden je bila geografska označba registrirana, te znamke ni mogoče razveljaviti ali prepovedati njene uporabe.

(2) Registrirana geografska označba ne izključuje pravice drugega, da v gospodarskem prometu uporablja svoje ime ali ime svojega predhodnika v poslu razen, če je tako ime uporabljeno tako, da zavaja javnost.

60. člen **(trajanje registrirane geografske označbe)**

Trajanje registrirane geografske označbe ni omejeno.

Šesto poglavje SPLOŠNA NAČELA ZA POSTOPKE PRED URADOM

61. člen **(unijska prednostna pravica)**

(1) Kdor pravilno vloži prvo prijavo patenta, modela ali znamke v državi članici Pariške unije ali WTO, ima ob vložitvi prijave v Republiki Sloveniji prednostno pravico. Rok za uveljavljanje prednostne pravice je za patent dvanajst mesecev ter za modele in znamke šest mesecev od dneva vložitve prve prijave.

(2) Oseba, ki zahteva prednostno pravico iz prejšnjega odstavka, mora ob vložitvi prijave v Republiki Sloveniji navesti datum zahtevane prednostne pravice. V treh mesecih po vložitvi prijave morata biti Uradu sporočena številka prve prijave in država oziroma urad vložitve prve prijave. Če prijavitelj ne ravna po določbah tega odstavka, se šteje, da prednostna pravica ni bila zahtevana.

(3) Na zahtevo Urada, ali v primeru spora, na zahtevo sodišča, mora tisti, ki zahteva prednostno pravico, predložiti prepis prve prijave, ki ga overi pristojni organ države članice Pariške unije ali WTO, v kateri je bila prva prijava vložena. Prepisa prve prijave ni mogoče zahtevati pred potekom šestnajstih mesecev od datuma vložitve prve prijave.

(4) Če prepis prve prijave iz prejšnjega odstavka ni v slovenskem jeziku in je veljavnost zahtevane prednostne pravice bistvena za odločitev, ali je zadevni izum mogoče zavarovati s patentom, lahko Urad, ali v primeru spora, sodišče, zahteva, da tisti, ki zahteva prednostno pravico, v treh mesecih od vročitve poziva predloži prevod prve prijave v slovenskem jeziku.

(5) Prijavitelj se lahko sklicuje na večkratno prednostno pravico, ki temelji na različnih prejšnjih prijavih, vloženi v eni ali več državah.

(6) Prijavitelj lahko v patentni prijavi zahteva prednostno pravico na podlagi prijave za varstvo uporabnega modela.

(7) Urad izda na zahtevo in ob plačilu takse po zakonu, ki ureja upravne takse, potrdilo o prednostni pravici. Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi vsebino potrdila o prednostni pravici in postopek izdaje potrdila.

62. člen

(razstavna prednostna pravica)

(1) Oseba, ki na uradni ali uradno priznani mednarodni razstavi po Konvenciji o mednarodnih razstavah, podpisani 22. novembra 1928 in zadnjič revidirani 30. novembra 1972, v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici Pariške unije ali WTO razstavi izum, videz izdelka ali njegovega dela ali uporabi znak za označevanje blaga ali storitev, lahko v treh mesecih od dneva zaprtja razstave v svoji prijavi zahteva prednostno pravico od prvega dne razstavitve izuma ali videza izdelka ali njegovega dela oziroma uporabe znaka.

(2) Oseba, ki zahteva prednostno pravico iz prejšnjega odstavka mora ob vložitvi prijave v Republiki Sloveniji navesti podatke o vrsti razstave, kraju, kjer je bila, datumih njenega odprtja in zaprtja ter o prvem dnevu razstavitve oziroma uporabe ter predložiti pisno potrdilo pristojnega organa države članice Pariške unije ali WTO, da gre za uradno ali uradno priznano mednarodno razstavo. Če prijavitelj ne ravna po določbah tega odstavka, se šteje, da prednostna pravica ni bila zahtevana.

(3) Z zahtevanjem prednostne pravice po prvem odstavku tega člena se rok za uveljavljanje unijske prednostne pravice iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ne more podaljšati.

63. člen

(popravek ali dopolnitev zahteve za priznanje prednostne pravice)

(1) Prijavitelj lahko zahteva popravek ali dopolnitev zahteve za priznanje prednostne pravice v patentni prijavi v šestnajstih mesecih od datuma zahtevane prednostne pravice ali od spremenjenega datuma zahtevane prednostne pravice, če bi popravek ali dopolnitev povzročila spremembo v datumu zahtevane prednostne pravice, vendar le, če je zahteva vložena v štirih mesecih od datuma vložitve patentne prijave.

(2) Prijavitelj mora hkrati z zahtevo plačati pristojbino, sicer se šteje, da je zahteva umaknjena.

(3) Če je prijavitelj zahteval objavo po drugem odstavku 89. člena tega zakona in nato vložil tudi zahtevo iz prvega odstavka tega člena, se šteje, da zahteva iz prvega odstavka tega člena ni bila vložena razen, če je prijavitelj umaknil zahtevo po drugem odstavku 89. člena tega zakona, še pred zaključkom tehničnih priprav za objavo prijave.

(4) Če je zaradi popravka ali dopolnitve zahteve za priznanje prednostne pravice spremenjen datum zahtevane prednostne pravice, se štejejo roki od spremenjenega datuma zahtevane prednostne pravice.

64. člen

(vzpostavitev prednostne pravice)

(1) Če je datum vložitve patentne prijave, pri kateri bi bila lahko zahtevana prednostna pravica iz prve prijave, kasnejši od zadnjega datuma za uveljavljanje prednostne pravice, vendar ne več kot za dva meseca, lahko prijavitelj zahteva vzpostavitev prednostne pravice, če kljub skrbnemu ravnanju, ki so ga zahtevale okoliščine, ni mogel vložiti prijave v roku iz prvega odstavka 61. člena tega zakona.

(2) Prijavitelj mora vložiti zahtevo za vzpostavitev prednostne pravice v dveh mesecih od zadnjega datuma za uveljavljanje prednostne pravice in pred zaključkom

tehničnih priprav za objavo prijave. Hkrati z zahtevo mora plačati tudi pristojbino, sicer se šteje, da je zahteva umaknjena.

65. člen **(prepoved širitve obsega prijave)**

(1) Vsebina predmeta patentne prijave po datumu vložitve prijave ne sme biti razširjena prek vsebine predmeta prvotno sprejete prijave.

(2) V prijavi modela se po datumu vložitve prijave ne sme bistveno spremeniti videz izdelka ali njegovega dela ali povečati število izdelkov.

(3) V prijavi znamke se po datumu vložitve prijave ne sme bistveno spremeniti znak ali razširiti prvotni seznam blaga ali storitev.

66. člen **(podaljšanje rokov)**

(1) Stranka lahko pred iztekom roka po tem zakonu enkrat zahteva njegovo podaljšanje za tri mesece.

(2) Roki za vložitev tožbe in roki iz prejšnjega odstavka, prvega odstavka 13., drugega odstavka 27. člena, drugega odstavka 35., prvega odstavka 61., prvega odstavka 62., prvega odstavka 63., drugega odstavka 64., drugega odstavka 67., drugega odstavka 68., tretjega odstavka 80., tretjega odstavka 86., prvega odstavka 91., tretjega odstavka 92., drugega in tretjega odstavka 94., prvega in četrtega odstavka 101., 109., 110., četrtega odstavka 110.a člena, prvega odstavka 117., drugega odstavka 130. ter drugega odstavka 137. člena tega zakona, niso podaljšljivi.

67. člen **(nadaljevanje postopka po zamudi)**

(1) Prijavitelj, ki je zamudil rok za izpolnitev obveznosti, zahtevanih v postopku za pridobitev pravice, lahko zahteva, da se zamujeni rok šteje kot pravočasen in da se odpravijo pravne posledice zamude ter da Urad nadaljuje s postopkom pridobitve pravice.

(2) Zahteva za nadaljevanje postopka se vloži v dveh mesecih, šteto od dneva, ko je prenehal vzrok, ki je povzročil zamudo, če je prijavitelj šele pozneje izvedel za zamudo, pa od dneva, ko je za to izvedel, vendar ne kasneje kot v štirih mesecih od dneva nastanka zamude. Prijavitelj mora hkrati z zahtevo opraviti zamujeno dejanje in plačati pristojbino za nadaljevanje postopka. Če v tem roku zamujeno dejanje ni opravljeno ali če pristojbina za nadaljevanje postopka ni plačana, se šteje, da zahteva ni bila vložena.

(3) Nadaljevanja postopka ni mogoče zahtevati zaradi zamude roka iz prejšnjega odstavka in roka za vložitev ugovora ali tožbe, ali če je vložena zahteva za vrnitev v prejšnje stanje, ali zahteva za popravek ali dopolnitev zahteve za priznanje prednostne pravice, ali zahteva za vzpostavitev prednostne pravice.

(4) Če je Urad ugodil zahtevi za nadaljevanje postopka, se smiselno uporablja šesti oziroma sedmi odstavek 68. člena tega zakona.

68. člen

(vrnitev v prejšnje stanje)

(1) Stranka sme v postopku pred Uradom iz upravičenih razlogov zahtevati vrnitev v prejšnje stanje, če kljub skrbnemu ravnanju, ki so ga zahtevale okoliščine, ni mogla pravočasno izvršiti obveznosti, ki jih je Urad zahteval v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi, in se je zaradi tega njena prijava ali kakšna druga vloga štela za umaknjeno ali je bila zavržena ali zavrjnena oziroma je pravica prenehala veljati.

(2) Zahteva za vrnitev v prejšnje stanje se vloži v treh mesecih, šteto od dneva, ko je prenehal vzrok, ki je povzročil zamudo, če je stranka šele pozneje zvedela za zamudo, pa od dneva, ko je za to zvedela. Hkrati z zahtevo je treba opraviti zamujeno dejanje in plačati pristojbino. Če ob vložitvi zahteve zamujeno dejanje ni opravljeno ali če pristojbina ni plačana, se šteje, da je zahteva umaknjena.

(3) Urad ne more zavrniti zahteve za vrnitev v prejšnje stanje v delu ali v celoti, če ni stranke pred tem pisno seznanil z razlogi za zavrnitev zahteve v delu ali v celoti in če je ni pozval, naj se v roku treh mesecev od vročitve poziva izreče o razlogih za zavrnitev zahteve.

(4) Po enem letu od dneva zamude se ne more več zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.

(5) Vrnitve v prejšnje stanje ni mogoče zahtevati zaradi zamude rokov za vložitev zahteve za vrnitev v prejšnje stanje, zahteve za nadaljevanje postopka, ugovora ali tožbe, zahteve za uveljavljanje prednostne pravice in za predložitev prepisa prve prijave, zahteve za popravek ali dopolnitev zahteve za priznanje prednostne pravice ali zahteve za vzpostavitev prednostne pravice.

(6) Vsak, ki je v dobri veri uporabljal ali imel učinkovite in resne priprave za uporabo izuma ali modela, ki je predmet objavljene prijave, sme v obdobju med izgubo pravice po prvem odstavku tega člena in objavo vrnitve v prejšnje stanje pri tej pravici, brez nadomestila nadaljevati s takšno uporabo v svojem poslu ali za njegove potrebe.

(7) Če je prijavitelj ali imetnik znamke z vrnitvijo v prejšnje stanje ponovno vzpostavil svojo pravico do znamke, ne more uveljavljati svoje pravice proti komurkoli, ki je v obdobju med izgubo pravice po prvem odstavku tega člena in objavo vrnitve v prejšnje stanje te pravice v dobri veri dal blago na trg ali opravljal storitve pod znakom, ki je enak ali podoben njegovi znamki.

69. člen (umik vloge)

(1) Stranka lahko v postopku pred Uradom kadarkoli med postopkom umakne svojo vlogo.

(2) Vloga je umaknjena z dnem, ko prejme Urad zahtevo za umik vloge.

(3) Na podlagi zahteve za umik vloge izda Urad sklep o ustavitvi postopka.

(4) Če je prijavitelj umaknil zahtevo za podelitev patenta po zaključku tehničnih priprav za objavo te prijave in je bila prijava objavljena, se objava prijave ne šteje v stanje tehnike po 12. členu tega zakona.

70. člen

(seznanitev prijavitelja pred zavrnitvijo pravice)

(1) Urad ne more izdati odločbe o zavrnitvi ali odločbe o delni zavrnitvi zahteve za podelitev oziroma registracijo pravice, če ni prej pisno seznanil prijavitelja z razlogi, zaradi katerih ne more podeliti oziroma registrirati pravice ali je ne more podeliti oziroma registrirati v zahtevanem obsegu, in če ni prijavitelja pozval, naj se v treh mesecih od vročitve poziva izreče o teh razlogih oziroma vloženo zahtevo spremeni ali dopolni.

(2) Če se prijavitelj pravočasno izreče o razlogih za zavrnitev zahteve v delu ali v celoti, ali spremeni oziroma dopolni svojo zahtevo, Urad pred izdajo odločbe preveri, ali so še podani razlogi za zavrnitev ali delno zavrnitev zahteve za podelitev ali registracijo pravice.

71. člen (upravni spor)

Zoper odločbo ali sklep Urada ni pritožbe, možna pa je tožba v upravnem sporu, ki se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani. V sporu odloča sodišče na sedežu v Ljubljani.

72. člen (postopek v zvezi s tožbami)

(1) Sodišče nemudoma obvesti Urad o prejemu tožbe po tem zakonu in pravnomočni odločbi. Sodišče pošlje Uradu sodbo s potrdilom o pravnomočnosti zaradi izvršitve.

(2) Urad izda odločbo, s katero se sodba izvrši.

(3) Postopki v zvezi s tožbami po tem zakonu so hitri. Sodišče odloča o tožbah po tem zakonu prednostno.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata pri sporih zaradi kršitve pravic, razen če je bila v sporu zaradi kršitve pravic vložena nasprotna tožba za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke.

73. člen (izumitelj, oblikovalec)

(1) V postopku za podelitev patenta se izumitelj, naveden v prijavi, šteje za izumitelja, razen če sodišče odloči drugače.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja za oblikovalca videza izdelka.

(3) Urad ne preverja točnosti podatkov o izumitelju ali oblikovalcu.

74. člen (imetnik pravice)

(1) Patent se podeli oziroma model ali znamka se registrira na ime tistega, ki je ob podelitvi ali registraciji naveden kot prijavitelj.

(2) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja, če je kot prijavitelj navedenih več oseb. Urad ne določa medsebojnih razmerij med osebami, ki so navedeni kot prijavitelj.

75. člen (prenos pravice)

(1) Imetnik patenta, modela ali znamke lahko s pogodbo ločeno od prenosa podjetja v delu ali v celoti prenaša svojo pravico.

(2) Prenos celotnega podjetja, ki je dogovorjen s pogodbo, vključuje prenos patenta, modela oziroma znamke tega podjetja, razen če je dogovorjeno drugače ali če okoliščine jasno kažejo drugače.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata za prijavitelja in prijave patenta, modela ali znamke.

(4) Kolektivna znamka se lahko prenese samo na osebo, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 45. člena tega zakona.

(5) Prenos geografske označbe na drugo osebo ni dovoljen.

75.a člen (stvarne pravice)

(1) Patent, model ali znamka se lahko ločeno od podjetja da v zavarovanje ali je predmet stvarnih pravic.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja za prijave patenta, modela ali znamke.

75.b člen (izvršba)

(1) Patent, model in znamka so lahko predmet izvršbe.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja za prijave patenta, modela ali znamke.

75.c člen (licenca)

(1) Patent, model ali znamka je lahko v delu ali v celoti predmet licence in za celotno ozemlje Republike Slovenije ali del njenega ozemlja. Licenca je izključna ali neizključna.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja za prijave patenta, modela ali znamke.

(3) Imetnik znamke lahko uveljavlja pravice iz znamke proti pridobitelju licence, ki ravna v nasprotju z določbo v licenčni pogodbi v zvezi:

- a) z njenim trajanjem;
- b) z obliko, obseženo z registracijo, v kateri se lahko uporablja znamka;
- c) z obsegom blaga ali storitev, za katere je podeljena licenca;
- d) z ozemljem, na katerem se znamka lahko uporabi, ali

e) s kakovostjo blaga ali storitev, ki ga izdeluje ali jih opravlja pridobitelj licence.

(4) Kolektivna znamka in geografska označba ne smeta biti predmet licenčne pogodbe.

76. člen (čas pridobitve pravic)

(1) Ob upoštevanju drugega odstavka tega člena se pravice iz 18., 37., 47. in 58. člena tega zakona pridobijo z dnevom vpisa v ustrezen register.

(2) Ob upoštevanju 122. člena tega zakona ni mogoče uveljavljati pravice iz 18. člena tega zakona v tožbi po 121. členu tega zakona zaradi kršitve patenta pred dnevom izdaje ugotovitvene odločbe po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona ali pred dnevom vpisa evropskega patenta v register pri Uradu.

77. člen (prenehanje veljavnosti)

Podeljene oziroma registrirane pravice prenehajo veljati tudi pred predpisanimi roki iz 22., 23., 40. in 52. člena tega zakona:

- a) če se imetnik odpove pravici – naslednji dan, ko prejme Urad vlogo o odpovedi;
- b) če niso v skladu s tem zakonom plačane predpisane pristojbine;
- c) na podlagi pravomočne sodbe sodišča oziroma odločbe Urada v primerih, ki so predvideni s tem zakonom – z dnem, ki je določen s to sodbo oziroma odločbo.

78. člen (poprava pomot)

(1) Urad sme po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke vsak čas popraviti pomote v imenih, datumih, številkah ter drugih očitnih pomotah v aktih Urada, objavah in registrih.

(2) Poprava pomot v objavah se objavi v uradnem glasilu.

Sedmo poglavje POSTOPEK PRIDOBITVE PRAVIC

1. oddelek Vložitev prijav in formalni preizkus

79. člen (sestavine prijave)

(1) Prijava mora vsebovati navedbo, iz katere je mogoče razbrati, da se zahteva pridobitev določene pravice, in:

- a) za patent – vse sestavine iz prvega odstavka 86. člena tega zakona;
- b) za model – vse sestavine iz prvega odstavka 94. člena tega zakona;
- c) za znamko – vse sestavine iz prvega odstavka 97. člena tega zakona oziroma za kolektivno znamko tudi pravilnik iz 46. člena tega zakona.

- (2) Prijava mora vsebovati tudi:
- a) pooblastilo zastopniku, če je prijava vložena po zastopniku;
 - b) besedilo prijave v slovenskem jeziku, če je bila prijava prvotno vložena po drugem odstavku 81. člena tega zakona v tujem jeziku;
 - c) potrdilo o plačilu celotnega zneska prijavnih pristojbin.

(3) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskimi predpisi natančneje določi vsebino prijav in postopek podelitve patenta, registracije modela in registracije znamke.

80. člen **(oblika in način vložitve prijave)**

(1) Prijava za pridobitev posamezne pravice mora biti po vsebini in obliki sestavljena v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in mora vsebovati vse podatke. Prijava mora biti čitljiva in predložena tako, da je mogoče njeno vsebino jasno in primerno reproducirati.

(2) Prijava se lahko vloži v pisni obliki osebno ali po pošti, po telefaksu ali drugih elektronskih medijih. Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi način vlaganja prijav po drugih elektronskih medijih.

(3) Če prijava, ki je bila vložena po telefaksu ali drugem elektronskem mediju, ni čitljiva ali je ni mogoče jasno in primerno reproducirati, Urad pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva predloži nov izvod iste prijave v pisni obliki. Če Urad v tem roku ne prejme zahtevanega izvoda prijave, se šteje, da je prijava umaknjena.

(4) Ob vložitvi prijave ali v treh mesecih od vročitve poziva Urada se plača prijavna pristojbina. Če pristojbina ni v celoti pravočasno plačana, se šteje, da je prijava umaknjena.

(5) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena in 81. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za druge zahteve in vloge, ki se vložijo pri Uradu po določbah tega zakona.

81. člen **(jezik prijave)**

(1) Prijava mora biti vložena v slovenskem jeziku, razen če je s tem zakonom ali mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo določeno drugače.

(2) Prijava je lahko vložena tudi v kateremkoli tujem jeziku, če vsebuje v slovenskem jeziku ali v enem izmed uradnih jezikov EPK, Madridskega aranžmaja, Madridskega Protokola ali Haaškega sporazuma vsaj navedbo pravice, ki se zahteva, in navedbo, ki omogoča stik Urada s prijaviteljem.

(3) Če je prijava vložena v tujem jeziku, mora prijavitelj v treh mesecih od vročitve poziva Uradu predložiti prevod te prijave v slovenskem jeziku. Če Urad ne prejme pravočasno prevoda te prijave v slovenskem jeziku, se šteje, da je prijava umaknjena.

(4) Urad vodi postopek na podlagi prijave v slovenskem jeziku.

82. člen **(določitev datuma vložitve prijave)**

(1) Urad določi ob upoštevanju drugega odstavka 81. člena tega zakona datum vložitve prijave in številko prijave pri vsaki prijavi, ki vsebuje vsaj:

- a) navedbo, iz katere je mogoče razbrati, da se zahteva pridobitev določene pravice;
- b) podatke, ki omogočajo Uradu ugotovitev identitete prijavitelja, ali vzpostavitev stika z njim;
- c) najnujnejše sestavine prijave za pravico, katere pridobitev se zahteva, po drugem odstavku tega člena.

(2) Najnujnejše sestavine iz točke c) prejšnjega odstavka so:

- a) pri patentni prijavi: del prijave, ki je na prvi pogled videti kot opis izuma;
- b) pri prijavi modela: fotografija ali grafični prikaz videza izdelka oziroma pri dvodimenzionalnih izdelkih primerki izdelka ali njegovega dela, če je zahtevan odlog objave po drugem odstavku 94. člena tega zakona;
- c) pri prijavi znamke: prikaz znaka in navedba blaga ali storitev, za katere se zahteva varstvo, in pravilnik iz 46. člena tega zakona pri prijavi kolektivne znamke.

(3) Kot datum vložitve prijave se šteje datum, ko je Urad ob upoštevanju 83. člena tega zakona prejel vse sestavine iz prvega odstavka tega člena, razen če ta zakon ali mednarodna pogodba, ki obvezuje Republiko Slovenijo, določata drugače. Urad izda prijavitelju potrdilo o prejemu prijave, na katerem sta navedena datum vložitve in številka prijave.

(4) Če prijava ne vsebuje vseh sestavin iz prvega odstavka tega člena in ji ni mogoče določiti številke in datuma vložitve, Urad takoj, ko prejme podatke, ki omogočajo vzpostavitev stika s prijaviteljem, o tem obvesti prijavitelja in ga pozove, naj v treh mesecih od vročitve poziva prijavo dopolni vsaj tako, da bo izpolnjevala pogoje iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če je prijava iz prejšnjega odstavka pravočasno dopolnjena tako, da vsebuje vse sestavine iz prvega odstavka tega člena, Urad pri prijavi določi številko in datum vložitve prijave z dnem prejema vseh sestavin iz prvega odstavka tega člena, in o tem izda prijavitelju potrdilo.

(6) Če prijava iz četrtega odstavka tega člena ni pravočasno ali v celoti ustrezno dopolnjena, se šteje, da je umaknjena, o čemer Urad obvesti prijavitelja.

83. člen

(posebnosti pri določitvi datuma vložitve patentne prijave)

(1) Če je ob določanju datuma vložitve patentne prijave videti, kot da v prijavi manjka del opisa izuma ali skica, na katero se prijavitelj sklicuje v prijavi, Urad o tem brez odlašanja obvesti prijavitelja, in ga pozove, naj v treh mesecih od vročitve poziva prijavo ustrezno dopolni.

(2) Če prijavitelj v roku iz prejšnjega odstavka predloži manjkajoči del opisa izuma ali manjkajočo skico, se ta del opisa izuma ali skica vključi v prijavo, kot datum vložitve prijave pa se šteje datum, ko je Urad prejel ta del opisa izuma ali to skico, ali datum, ko je Urad prejel vse sestavine iz prvega odstavka 82. člena tega zakona, in sicer tisti, ki je kasnejši.

(3) Če prijavitelj pri prijavi, v kateri je videti, kot da manjka del opisa izuma ali skica, zahteva prednostno pravico po 61. členu tega zakona, mora biti manjkajoči del opisa izuma ali skice v celoti vsebovan v prvi prijavi.

(4) Če prijavitelj uveljavlja prednostno pravico po 61. členu tega zakona, se za potrebe določitve datuma vložitve patentne prijave šteje, da so pri prijavi vložene najnujnejše sestavine iz točke a) drugega odstavka 82. člena tega zakona, če prijavitelj ob vložitvi prijave v Republiki Sloveniji navede datum, številko in državo oziroma urad vložitve prijave, na katero se sklicuje. Prijavitelj mora v takem primeru v treh mesecih od vročitve poziva Uradu predložiti prepis prve prijave iz tretjega odstavka 61. člena tega zakona, razen če je bila prva prijava vložena pri Uradu ali če je prva prijava dostopna Uradu po digitalni knjižnici, ki jo Urad sprejema za te potrebe. Če prijavitelj tega ne stori, se šteje, da prednostna pravica ni bila zahtevana.

84. člen **(poziv za predložitev vseh sestavin)**

(1) Če prijava, kateri sta bila določena datum vložitve in številka, ne vsebuje vseh sestavin iz 79. člena tega zakona, Urad pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva prijavo ustrezno dopolni in odpravi ugotovljene pomanjkljivosti.

(2) Če prijava iz prejšnjega odstavka ni pravočasno in v celoti ustrezno dopolnjena, se šteje, da je umaknjena, razen v primerih iz četrtega odstavka 128. in petega odstavka 129. člena tega zakona.

85. člen **(formalni preizkus prijave)**

(1) Urad pri prijavi, ki vsebuje vse sestavine iz 79. člena tega zakona, preveri, ali so vse sestavine prijave in morebitne priloge ali dokazila k prijavi, po vsebini in obliki sestavljene tako, kot je določeno s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) Urad pri patentni prijavi poleg tega preveri, ali prijavljeni izum ustreza zahtevam iz drugega in četrtega odstavka 87. člena tega zakona in ali so plačane vse pristojbine, vključno z morebitnimi pristojbinami za vzdrževanje po četrtem odstavku 109. oziroma četrtem odstavku 110. člena tega zakona.

(3) Če Urad pri prijavi znamke ugotovi, da v seznamu blaga ali storitev kakšno blago ali storitev ni razvrščeno po mednarodni klasifikaciji, sprejeti z Nicejskim aranžmajem o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, revidiranim 14. julija 1967 (Uradni list SFRJ-MP, št. 51/74, Uradni list RS-MP, št. 9/92, v nadaljnjem besedilu: Nicejska klasifikacija), ali da je razvrščeno v napačen razred po Nicejski klasifikaciji lahko, če gre za manjše pomanjkljivosti v seznamu blaga ali storitev, Urad sam razvrsti blago ali storitev oziroma popravi razvrstitev blaga ali storitev po Nicejski klasifikaciji in o tem obvesti prijavitelja. Če Urad sam razvrsti ali popravi več kot pet razvrstitev blaga ali storitev po Nicejski klasifikaciji, pozove prijavitelja, naj v roku enega meseca od vročitve poziva plača pristojbino za razvrstitev. Če prijavitelj ne plača pravočasno zahtevane pristojbine, se šteje, da je prijava za blago ali storitve, ki jih je Urad sam razvrstil ali popravil njihovo razvrstitev po Nicejski klasifikaciji, umaknjena.

(4) Če Urad pri prijavi znamke ugotovi, da je kakšno blago ali storitev v seznamu blaga ali storitev navedeno nejasno, ali če Urad ne ravna po prejšnjem odstavku, pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva odpravi nejasnosti in pomanjkljivosti glede razvrstitve blaga ali storitev po Nicejski klasifikaciji. Če prijavitelj ne odpravi pravočasno nejasnosti in pomanjkljivosti v seznamu blaga ali storitev, se šteje, da je prijava za blago ali storitve, ki jih prijavitelj ni jasno navedel in ni pravilno razvrstil po Nicejski klasifikaciji, umaknjena.

(5) Če Urad ugotovi kakšne pomanjkljivosti v prijavi ali v prilogah ali dokazilih k prijavi, pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva odpravi ugotovljene pomanjkljivosti.

(6) Če prijavitelj ne odpravi pravočasno vseh ugotovljenih pomanjkljivosti, se prijava šteje za umaknjeno, razen v primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, četrtega odstavka 128. in petega odstavka 129. člena tega zakona.

(7) Če Urad ugotovi, da vse sestavine prijave in morebitne priloge in dokazila k prijavi po vsebini in obliki ustrezajo določbam tega zakona in predpisom, izdanim na njegovi podlagi, se postopek nadaljuje:

- a) pri patentni prijavi – po določbah 88. in nadaljnjih členov tega zakona;
- b) pri prijavi modela – po določbi 96. člena tega zakona;
- c) pri prijavi znamke – po določbah 99. in nadaljnjih členov tega zakona.

85.a člen

(podpis upravnih aktov in drugih dokumentov ter dokumenti v elektronski obliki)

(1) Na odločbi v elektronski obliki se označi, da je podpisana z elektronskim podpisom, z navedbo podatkov o podpisniku, času podpisa, izdajatelju in identifikacijski številki elektronskega potrdila.

(2) Overitev fizičnega prepisa odločbe, izdane v elektronski obliki, ni potrebna, če Urad na odločbi navede spletni naslov, na katerem so objavljeni podatki o postopku preveritve istovetnosti.

(3) Fizični prepis odločbe iz prejšnjega odstavka ima enako dokazno vrednost kot izvornik odločbe.

(4) Izvornik odločbe hrani Urad.

(5) Ta člen se uporablja tudi za vse druge dokumente v upravnem postopku po tem zakonu, ki jih izda Urad v elektronski obliki.

2. oddelek

Posebne določbe za patent

86. člen

(sestavine patentne prijave)

(1) Patentna prijava mora imeti naslednje sestavine:

- a) zahtevo za podelitev patenta;
- b) opis izuma;
- c) enega ali več patentnih zahtevkov;
- d) kratko vsebino izuma (povzetek);
- e) skico ali skice izuma, če je to potrebno.

(2) Najkasneje do izdaje sklepa o objavi prijave lahko prijavitelj vloži patentno prijavo, katere predmet je izločen iz prvotne patentne prijave (v nadaljnjem besedilu: izločena prijava) in ne presega njene vsebine. Šteje se, da je izločena prijava vložena z istim datumom kot prvotna prijava. Za izločeno prijavo se lahko zahteva ista prednostna pravica kot za prvotno prijavo.

(3) Patent s skrajšanim trajanjem se zahteva ob vložitvi patentne prijave ali v dvanajstih mesecih od datuma njene vložitve. Po izteku tega roka zahteve ni mogoče preklicati.

87. člen (vsebina sestavin patentne prijave)

(1) Zahteva za podelitev patenta mora vsebovati podatke o prijavitelju (priimek, ime in naslov oziroma firmo in sedež), naziv izuma, ki opredeljuje njegov predmet, ter druge podatke, določene s podzakonskim predpisom, ki se nanašajo na prijavo.

(2) Opis izuma mora vsebovati prikaz problema, podatke o stanju tehnike oziroma dosedanjih rešitvah in njihovih pomanjkljivostih, ki so prijavitelju znane, ter opis nove rešitve. Izum mora biti v opisu predstavljen dovolj jasno in popolno, da ga lahko uporabi strokovnjak s področja, na katerega se predmet izuma nanaša.

(3) Če se izum nanaša na biološki material, določen s podzakonskim predpisom, ki ni dostopen javnosti in ga v prijavi ni mogoče opisati na način, ki omogoča strokovnjaku s področja, na katerega se nanaša predmet izuma, da ga uporabi, se opis izuma dopolni s potrdilom o deponiranju biološkega materiala, pri katerem izmed mednarodnih depozitarnih organov po 7. členu Budimpeštanske pogodbe o mednarodnem priznanju depozita mikroorganizmov za postopek patentiranja z dne 28. aprila 1977, dopolnjene 26. septembra 1980 (Uradni list RS-MP, št. 21/97).

(4) V patentnem zahtevku ali zahtevkih mora biti naveden predmet zahtevanega varstva. Patentni zahtevki morajo biti jasni in strnjeni ter podprti z opisom.

(5) Povzetek je namenjen le tehničnemu informiranju in ga ni mogoče uporabiti v druge namene, zlasti ne za razlago obsega zahtevanega varstva.

(6) Ena patentna prijava lahko vsebuje tudi več izumov, ki so med seboj tako povezani, da pomenijo enotno izumiteljsko zamisel.

88. člen (preizkus pogojev za podelitev patenta)

- (1) Urad pri patentni prijavi preveri:
- a) ali je ob upoštevanju 11. člena tega zakona predmet prijavljenega izuma mogoče zavarovati s patentom;
 - b) ali prijavljeni izum na prvi pogled ustreza zahtevam iz 12., 14. in 15. člena tega zakona.

- (2) Urad pri prijavi za patent s skrajšanim trajanjem preveri:
- a) ali je ob upoštevanju prvega odstavka in točke a) drugega odstavka 11. člena tega zakona predmet prijavljenega izuma mogoče zavarovati s patentom s skrajšanim trajanjem;
 - b) ali prijavljeni izum na prvi pogled ustreza zahtevam iz 12., 15. in 16. člena tega zakona.

(3) Če Urad ugotovi, da patentni zahtevki iz patentne prijave ustrezajo vsem zahtevam iz prvega odstavka tega člena oziroma da patentni zahtevki iz prijave za patent s skrajšanim trajanjem ustrezajo vsem zahtevam iz prejšnjega odstavka, sprejme sklep o objavi prijave v uradnem glasilu Urada.

(4) Če Urad ugotovi, da patentni zahtevki iz prijave ne ustrezajo vsem zahtevam iz prvega odstavka tega člena oziroma da patentni zahtevki iz prijave za patent s skrajšanim

trajanjem ne ustrezajo vsem zahtevam iz drugega odstavka tega člena, zavrne zahtevo za podelitev patenta.

(5) Če Urad ugotovi, da kakšni patentni zahtevki iz prijave ne ustrezajo vsem zahtevam iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, zavrne prijavo le v tem delu.

89. člen (objava patentne prijave)

(1) Urad objavi patentno prijavo po poteku osemnajstih mesecev od datuma vložitve prijave ali od datuma prednostne pravice, če je ta zahtevana.

(2) Prijavitelj lahko zahteva, da se prijava objavi pred rokom iz prejšnjega odstavka, vendar ne prej kot po poteku treh mesecev od datuma vložitve prijave ali od datuma prednostne pravice, če je ta zahtevana.

(3) Hkrati z objavo patentne prijave objavi Urad tudi podelitev patenta.

90. člen (podelitev patenta)

(1) Urad izda odločbo o podelitvi patenta in vpiše patent v register patentov. Kot datum podelitve patenta se šteje datum objave patentne prijave.

(2) Do izdaje odločbe po 93. členu tega zakona je obseg varstva določen z vsebino objavljenih patentnih zahtevkov.

91. člen (rok za predložitev pisnega dokazila)

(1) Najkasneje do izteka devetega leta trajanja patenta mora imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta Uradu predložiti pisno dokazilo o tem, da patentirani izum ustreza vsem zahtevam po 10., 12., 14. in 15. členu tega zakona.

(2) Imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta mora ob predložitvi dokazila iz prejšnjega odstavka ali v treh mesecih od vročitve poziva Urada plačati pristojbino za izdajo ugotovitvene odločbe. Če pristojbina ni pravočasno plačana, se šteje, da dokazilo ni bilo vloženo.

(3) Če imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta ne ravna po prvem odstavku tega člena, preneha patent veljati z dnem, ko poteče deseto leto njegove veljavnosti.

(4) Če imetnik patenta predloži dokazilo iz prvega odstavka tega člena zaradi tožbe po 121. členu tega zakona, izda Urad prednostno eno od odločb iz 93. člena tega zakona.

(5) Določbe tega člena ne veljajo za patent s skrajšanim trajanjem.

(6) Za evropski patent, ki je veljaven v Republiki Sloveniji na podlagi evropske patentne prijave, vložene v skladu z drugim odstavkom 3. člena tega zakona, so določbe tega ter 92. in 93. člena tega zakona neposredno izpolnjene z dnem, ko je EPU objavil njegovo podelitev.

92. člen (vrste pisnega dokazila)

(1) Za dokazilo iz 91. člena tega zakona se šteje slovenski prevod enega ali več evropskih patentov, ki jih je podelil EPU za isti izum.

(2) Če imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta nima dokazila iz prejšnjega odstavka, lahko kot dokazilo iz 91. člena tega zakona predloži slovenski prevod patenta za isti izum, ki ga je po popolnem preizkusu podelila druga ustanova, ki ima po 32. členu PCT status mednarodne ustanove za predhodno preizkušanje, ali drug patentni urad, s katerim je bila sklenjena pogodba.

(3) Če postopek podelitve patenta, ki naj bi služil kot dokazilo po prvem ali drugem odstavku tega člena, še ni končan, mora prijavitelj v roku iz prvega odstavka 91. člena tega zakona o tem obvestiti Urad. Na podlagi obvestila Urad prekine postopek. Postopek se nadaljuje, če imetnik patenta v treh mesecih od dneva podelitve patenta, Uradu predloži dokazilo po tem členu. Če dokazilo po tem členu ni predloženo v tem roku, se šteje, da je patent prenehal veljati z dnem, ko poteče deseto leto njegove veljavnosti.

(4) Slovenski prevod patenta, ki služi kot dokazilo iz 91. člena tega zakona, ne more zagotavljati večjega obsega patentnega varstva, kot ga zagotavlja izvirno besedilo prevedenega patenta.

(5) Če Urad dvomi v pravilnost prevoda, lahko zahteva, da imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta v treh mesecih od vročitve poziva predloži overjen slovenski prevod patenta, ki služi kot dokazilo iz 91. člena tega zakona. Če overjen slovenski prevod ni pravočasno predložen, se šteje, da dokazilo ni bilo vloženo.

(6) Če Urad ugotovi, da je dokazilo na podlagi tega člena ponarejeno ali da ni resnično, Urad z odločbo razglasi patent za ničnega.

(7) Če imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta nima dokazila po prvem ali drugem odstavku tega člena, lahko za ta patent sam pridobi poročilo o poizvedbi o stanju tehnike s pisnim mnenjem kot podlago za izdajo ene od odločb po 93. členu tega zakona od ustanove ali urada iz prvega ali drugega odstavka tega člena in ga predloži Uradu, skupaj s kopijo zahteve, ki jo je vložil pri tej ustanovi ali uradu za pridobitev poročila o poizvedbi o stanju tehnike s pisnim mnenjem kot podlago za izdajo ene od odločb po 93. členu tega zakona. Imetnik patenta ali imetnik izključne pravice iz patenta lahko namesto tega zahteva, da Urad pridobi poročilo o poizvedbi o stanju tehnike s pisnim mnenjem kot podlago za izdajo ene od odločb po 93. členu tega zakona od urada iz prvega ali drugega odstavka tega člena, pri čemer ob vložitvi zahteve predloži prevod patenta v angleškem jeziku ter Uradu plača posebno pristojbino in stroške, ki jih po pogodbi Uradu zaračuna ta urad.

93. člen (izdaja ugotovitvene odločbe)

(1) Urad izda na podlagi predloženega dokazila in drugih dokumentov po 92. členu tega zakona:

- a) ugotovitveno odločbo, da izum ustreza zahtevam iz 10., 12., 14. in 15. člena tega zakona in da tem zahtevam v celoti ustrezajo patentni zahtevki podeljenega patenta; ali
- b) ugotovitveno odločbo, da izum le deloma ustreza zahtevam iz 10., 12., 14. in 15. člena tega zakona, zaradi česar se ustrezno spremenijo patentni zahtevki podeljenega patenta; ali

c) ugotovitveno odločbo, da izum ob datumu vložitve patentne prijave ni ustrezal zahtevam iz 10., 12., 14. in 15. člena tega zakona, zaradi česar se patent razglasi za ničnega.

(2) Urad ne more izdati odločbe po točki b) ali c) iz prejšnjega odstavka, če ni prej pisno seznanil imetnika patenta o predvidenih spremembah patentnih zahtevkov ali ničnosti patenta in če ni imetnika patenta pozval, naj se v treh mesecih od vročitve poziva o tem izreče oziroma ustrezno spremeni ali dopolni patentne zahtevke. Če se imetnik patenta pravočasno izreče oziroma spremeni ali dopolni patentne zahtevke, Urad pred izdajo odločbe po točki b) ali c) iz prejšnjega odstavka preveri, ali so še podani razlogi za njeno izdajo. Če se imetnik patenta ne izreče pravočasno, se šteje, da soglaša z mnenjem Urada.

(3) Patentni zahtevki, spremenjeni z odločbo iz točke b) prvega odstavka tega člena ne morejo zagotavljati večjega obsega varstva, kot ga zagotavljajo patentni zahtevki patenta, podeljenega z odločbo po 90. členu tega zakona.

(4) Če Urad na podlagi predloženih dokazil po prvem odstavku 92. člena tega zakona ugotovi, da podeljeni patent ne ustreza zahtevi iz šestega odstavka 87. člena tega zakona, razdeli prvotni patent na več patentov, ki obdržijo datum vložitve prijave in datum morebitne zahtevane prednostne pravice prvotnega patenta.

3. oddelek Posebne določbe za model

94. člen (sestavine prijave modela)

- (1) Prijava modela mora imeti naslednje sestavine:
- a) zahtevo za registracijo modela;
 - b) fotografijo ali grafični prikaz videza izdelka ali njegovega dela oziroma izdelkov, če se prijava nanaša na več izdelkov, v številu izvodov, predpisanim s podzakonskim predpisom.

(2) V prijavi lahko prijavitelj zahteva, da se glavni podatki iz prijave ne objavijo pred iztekom dvanajstih mesecev od datuma vložitve prijave oziroma datuma prednosti, če je ta zahtevana. Če se prijava nanaša na več izdelkov, ni mogoče zahtevati odloga objave le za nekatere izdelke.

(3) Če se prijava nanaša na dvodimenzionalni izdelek, vključno s tekstilnim vzorcem ali hologramom, ali njegov del in je zahtevan odlog objave po prejšnjem odstavku, se lahko ob vložitvi prijave namesto fotografije ali grafičnega prikaza videza izdelka ali njegovega dela priloži primerek tega izdelka ali njegovega dela. Fotografijo ali grafični prikaz tega izdelka v številu izvodov, predpisanim s podzakonskim predpisom, mora prijavitelj predložiti najkasneje dva meseca pred iztekom roka zahtevanega odloga objave po prejšnjem odstavku, sicer se šteje, da je prijava umaknjena.

95. člen (vsebina sestavin prijave modela)

(1) Zahteva za registracijo modela mora vsebovati podatke o prijavitelju (priimek, ime in naslov oziroma firmo in sedež), navedbo izdelka, na katerega se predmet prijave nanaša, razvrstitev po mednarodni klasifikaciji, sprejeti z Locarnskim aranžmajem o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele z dne 8. oktobra 1968 (Uradni list SFRJ-MP, št. 51/74, Uradni list RS-MP, št. 9/92, v nadaljnjem besedilu:

Locarnska klasifikacija), ter druge podatke, določene s podzakonskim predpisom, ki se nanašajo na prijavo.

(2) Ena prijava modela se lahko nanaša na več izdelkov, če so razvrščeni v isti razred Locarnske klasifikacije.

(3) Iz fotografije ali grafičnega prikaza videza izdelka ali njegovega dela mora biti razvidno, v čem je novost in individualni značaj videza izdelka, za katerega se zahteva varstvo.

96. člen **(preizkus pogojev za registracijo modela)**

(1) Urad pri prijavi modela preveri, ali je ob upoštevanju določb 36. člena tega zakona, razen točke b), prijavljeni videz izdelka mogoče registrirati kot model.

(2) Če Urad ugotovi, da prijavljeni videz izdelka ustreza zahtevam iz prejšnjega odstavka, izda odločbo o registraciji modela, vpiše model v register in objavi registracijo modela.

(3) Če Urad ugotovi, da prijavljeni videz izdelka ne ustreza zahtevam iz prvega odstavka tega člena, prijavo modela v delu ali v celoti zavrne.

4. oddelek **Posebne določbe za znamko**

97. člen **(sestavine prijave znamke)**

(1) Prijava znamke mora imeti naslednje sestavine:

- a) zahtevo za registracijo znamke;
- b) seznam blaga ali storitev, za katere se zahteva varstvo;
- c) prikaz znaka, ki izpolnjuje pogoje iz točke b) prvega odstavka 42. člena tega zakona in je v formatih, ki jih sprejema Urad.

(2) Prijava kolektivne znamke mora poleg sestavin iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi pravilnik iz 46. člena tega zakona.

(3) Za vsak znak se vloži posebna prijava. Prijavitelj sme z eno prijavo zahtevati registracijo znamke za več vrst blaga ali storitev. Prijavitelj lahko z več prijavi zahteva tudi registracijo več različnih ali podobnih znamk za isto vrsto blaga ali storitev.

(4) Na zahtevo prijavitelja se lahko prijava znamke razdeli v več prijav. Vsaka prijava obdrži datum vložitve prvotne prijave in datum prednostne pravice, če je ta zahtevana. Ta določba se smiselno uporablja za delitev znamke.

98. člen **(vsebina sestavin prijave znamke)**

(1) Zahteva za registracijo znamke vsebuje podatke o prijavitelju (priimek, ime in naslov oziroma firmo ter sedež), navedbe o prijavljenem znaku in navedbo, ali je prijava za kolektivno znamko.

(2) Blago in storitve, navedeni v seznamu blaga ali storitev, so razvrščeni po Nicejski klasifikaciji. Če prijavitelj zahteva registracijo za več kot en razred, blago in storitve razvrsti glede na razrede Nicejske klasifikacije, pri čemer pred vsako skupino blaga ali storitev navede številko razreda, v katerega spada ta skupina blaga ali storitev, različne skupine pa so navedene v vrstnem redu razredov.

(3) Prijavitelj navede blago in storitve tako jasno in natančno, da se lahko izključno na tej podlagi ugotovi obseg zahtevanega varstva. Prijavitelj lahko pri tem uporabi splošne oznake, vključene v naslove razredov Nicejske klasifikacije, ali druge splošne izraze, če so v skladu z zahtevanimi standardi jasnosti in natančnosti, določenimi v tem členu.

(4) Šteje se, da uporaba splošnih izrazov, vključno s splošnimi oznakami v naslovih razredov Nicejske klasifikacije, vključuje vse blago ali storitve, ki so jasno zajeti z dobesednim pomenom oznake ali izraza. Uporaba takih izrazov ali oznak ne obsega zahtevka za blago ali storitve, ki jih ni mogoče tako razumeti.

(5) Za blago in storitve, ki so razvrščeni v isti razred po Nicejski klasifikaciji, ne velja domneva, da so si podobni. Za blago in storitve, ki so razvrščeni v različne razrede po Nicejski klasifikaciji, ne velja domneva, da si niso podobni.

99. člen **(preizkus prijave na absolutne pogoje za zavrnitev znamke)**

(1) Urad pred objavo prijave znamke preveri, ali je ob upoštevanju 42. in 43. člena tega zakona prijavljeni znak mogoče registrirati kot znamko. Pri prijavi kolektivne znamke Urad dodatno preveri, ali lahko glede na 45., 46. in 46.a člen tega zakona registrira kolektivno znamko.

(2) Če Urad ugotovi, da prijavljeni znak ustreza zahtevam iz prejšnjega odstavka, objavi prijavo znamke.

(3) Če Urad ugotovi, da prijavljeni znak ali pravilnik iz 46. člena tega zakona ne ustreza zahtevam iz prvega odstavka tega člena, prijavo znamke v delu ali v celoti zavrne.

100. člen **(nasprotujoče mnenje tretjih)**

(1) Kdorkoli lahko Uradu sporoči svoje mnenje, da prijavljenega znaka ob upoštevanju 43. člena tega zakona ni dovoljeno registrirati kot znamko, in navede razloge za to. Prav tako lahko sporoči svoje mnenje, da ob upoštevanju 46.a člena tega zakona ni dovoljeno registrirati kolektivne znamke, in za to navede razloge.

(2) Oseba, ki predloži takšno mnenje Uradu, ni stranka v postopku pred Uradom.

(3) Urad obvesti prijavitelja znamke o mnenju tretjih iz prvega odstavka tega člena. Prijavitelj lahko Uradu odgovori in navede svoje razloge glede prejetega mnenja tretjih.

101. člen **(ugovor zoper registracijo znamke)**

(1) V treh mesecih od dneva objave prijave znamke lahko imetnik prejšnje znamke pri Uradu vloži pisni ugovor zoper registracijo znamke. Za pisni ugovor se šteje tudi ugovor, ki je vložen v elektronski obliki.

(2) Ugovor lahko temelji le na razlogih iz 44. člena tega zakona in mora vsebovati ustrezne dokaze. Ugovor lahko temelji na eni ali več prejšnjih pravicah, če je njihov imetnik isti in če se v delu ali v celoti nanašajo na blago ali storitve, za katere je prijavljena znamka, zoper katero je vložen ugovor.

- (3) Ugovor po prvem odstavku tega člena lahko vloži tudi:
- a) imetnik prej pridobljenega neregistriranega znaka, ki se uporablja v gospodarskem prometu, iz točke d) prvega odstavka 44. člena tega zakona;
 - b) imetnik znamke iz točke e) prvega odstavka 44. člena tega zakona, ki jo je brez njegovega soglasja njegov posrednik ali zastopnik prijavil na svoje ime;
 - c) oseba, ki je upravičena do uporabe označbe porekla ali geografske označbe iz točke f) prvega odstavka 44. člena tega zakona;
 - d) imetnik druge prej pridobljene pravice iz točke g) prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(4) Hkrati z vložitvijo ugovora ali najkasneje v treh mesecih od vročitve poziva Urada se plača pristojbina za ugovor in predloži pooblastilo za zastopanje, če je ugovor vložen po zastopniku.

(5) Če vložnik umakne ugovor, umika kasneje ne more preklicati.

(6) Če ugovor ne izpolnjuje pogojev iz tega člena, se šteje, da ni bil vložen.

102. člen (obvestilo o ugovoru)

Urad obvesti prijavitelja znamke o vloženem ugovoru. Prijavitelj se lahko v treh mesecih od prejema obvestila izreče o razlogih iz ugovora.

102.a člen (neuporaba kot način obrambe v postopku ugovora)

(1) Prijavitelj znamke, zoper katero je bil vložen ugovor iz prvega odstavka 101. člena tega zakona, lahko v roku iz 102. člena tega zakona zahteva, da imetnik prejšnje znamke, ki je vložil ugovor zoper registracijo njegove znamke, predloži dokaze, da je v obdobju zadnjih petih zaporednih let pred datumom vložitve prijave ali datumom prednostne pravice svojo znamko, ki je razlog za ugovor, v skladu z 52.b členom tega zakona začel resno in dejansko uporabljati za blago ali storitve, za katere je registrirana, ali da obstajajo upravičeni razlogi za njeno neuporabo, pod pogojem, da je na datum vložitve prijave ali datum prednostne pravice kasneje prijavljene znamke že poteklo pet let od datuma vpisa prejšnje znamke v register.

(2) Urad pozove imetnika prejšnje znamke, da se v treh mesecih od vročitve poziva izreče o zahtevi iz prejšnjega odstavka in predloži ustrezne dokaze.

(3) Če imetnik prejšnje znamke v roku iz prejšnjega odstavka ne dokaže uporabe svoje znamke v skladu z 52.b členom tega zakona ali da so obstajali upravičeni razlogi za njeno neuporabo, Urad z odločbo zavrne ugovor.

(4) Če se je prejšnja znamka uporabljala le za nekatero blago ali nekatere storitve, za katere je registrirana, se za namene preverjanja utemeljenosti ugovora šteje, da je registrirana le za to blago ali storitve.

102.b člen
(prekinitev postopka)

(1) Na skupno zahtevo vložnika ugovora iz 101. člena tega zakona in prijavitelja znamke, da želita preučiti možnost sklenitve poravnave, Urad s sklepom za šest mesecev prekine postopek registracije znamke.

(2) Če vložnik ugovora v času prekinitve postopka registracije znamke ne umakne ugovora v celoti, se postopek registracije znamke nadaljuje in Urad preveri, ali je ugovor utemeljen.

(3) V času prekinitve postopka ne tečejo roki iz 102. in 102.a člena tega zakona. Če se postopek nadaljuje, tečejo ti roki naprej do njihovega izteka.

102.c člen
(odločanje o ugovoru)

(1) Urad preveri, ali je ugovor utemeljen, v mejah navedb vložnika ugovora in navedb prijavitelja znamke ter predloženih dokazov.

(2) Če Urad ugotovi, da ugovor ni utemeljen, ga z odločbo zavrne in nadaljuje postopek registracije znamke.

(3) Če Urad ugotovi, da je ugovor utemeljen in da znamke ni dovoljeno registrirati za vse blago ali storitve, za katere je znak prijavljen, z odločbo zavrne prijavo znamke v celoti.

(4) Če Urad ugotovi, da je ugovor utemeljen in da znamke ni dovoljeno registrirati za nekatero blago ali nekatere storitve, za katere je znak prijavljen, z odločbo zavrne prijavo znamke za to blago ali storitve, za preostalo blago ali storitve pa se postopek registracije znamke nadaljuje.

103. člen
(registracija znamke)

(1) Če ugovor zoper registracijo znamke ni bil vložen ali če je bil zavrnen ali se je štelo, da ni bil vložen, Urad pozove prijavitelja, naj v treh mesecih od vročitve poziva plača pristojbino za registracijo znamke. Ta pristojbina vključuje pristojbino za trajanje znamke za prvih deset let.

(2) Po plačilu pristojbine iz prejšnjega odstavka izda Urad odločbo o registraciji znamke, vpiše znamko v register in objavi registracijo znamke.

(3) Če prijavitelj ne plača pravočasno pristojbine iz prvega odstavka tega člena, se šteje, da je prijava umaknjena.

5. oddelek
Posebne določbe za geografsko označbo

104. člen
(registracija geografske označbe)

(1) Zahtevo za registracijo geografske označbe lahko vložijo združenja pravnih ali fizičnih oseb, zbornice, občine, širše lokalne skupnosti ali državni organi.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora biti priložena specifikacija, ki vsebuje predvsem:

- a) oznako, ki naj se registrira kot geografska označba;
- b) navedbo blaga, na katerega se predlagana geografska označba nanaša;
- c) opis blaga, vključno s surovinami in glavnimi fizikalnimi, kemičnimi, mikrobiološkimi, organoleptičnimi ali drugimi značilnostmi blaga;
- d) navedbo kraja oziroma območja, vključno z mejami;
- e) opis metode za pridobitev blaga, vključno z avtentičnimi in nespremenjenimi krajevnimi načini, če je to potrebno;
- f) opis povezave med blagom in krajem oziroma območjem;
- g) podrobne podatke o organih nadzora;
- h) podrobne podatke o označevanju blaga.

(3) Če zahteva ustreza določbam iz tega ter 55. in 56. člena tega zakona, izda Urad odločbo o registraciji geografske označbe, vpiše geografsko označbo v register in objavi registracijo geografske označbe.

(4) Določba tega člena se ne uporablja za geografske označbe, ki so zavarovane na podlagi tretjega odstavka 55. člena tega zakona.

Osmo poglavje REGISTRI IN VZDRŽEVANJE PRAVIC

105. člen (registri)

(1) Urad vodi registre patentov, dodatnih varstvenih certifikatov, modelov, znamk in geografskih označb ter registre prijav za navedene pravice. Registri so javni, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Za datum vpisa pravice v register se šteje datum podelitve patenta ali dodatnega varstvenega certifikata oziroma datum izdaje odločbe o registraciji modela, znamke ali geografske označbe.

(3) Urad na zahtevo vložnika in ob plačilu takse po zakonu, ki ureja upravne takse, izdaja potrdila iz registrov.

(4) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi vsebino registrov, vsebino zahtev za vpis spremembe v register, postopek vpisa spremembe v register, vsebino potrdil iz registra in postopek izdaje potrdil iz registra.

106. člen (vsebina registrov)

(1) V register patentov se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka, datum vložitve in številka prijave, zahtevana prednostna pravica, datum objave, datum vpisa v register, številka in datum izdaje ugotovitvene odločbe po 93. členu tega zakona, podatki o imetniku (priimek, ime in naslov oziroma firma in sedež), vrsta patenta, podatki o izumitelju (priimek, ime in naslov), naziv izuma, podatki o vzdrževanju patenta, datum prenehanja patenta.

(2) V register dodatnih varstvenih certifikatov se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka, datum vložitve in številka prijave, datum objave prijave in dodatnega varstvenega certifikata, datum vpisa v register, podatki o prijavitelju in imetniku dodatnega varstvenega certifikata (priimek, ime in naslov oziroma firma in sedež), naziv proizvoda oziroma sredstva, registrska številka patenta, na podlagi katerega je podeljen dodatni varstveni certifikat, številka in datum prve odobritve, da se da proizvod oziroma sredstvo na trg kot zdravilo oziroma fitofarmaceutsko sredstvo v Republiki Sloveniji oziroma Evropski uniji ali Evropskem gospodarskem prostoru, navedba države, če odobritve ni izdal pristojni organ Evropske unije po centraliziranem postopku, datum, do katerega velja certifikat, podatki o vzdrževanju certifikata, datum prenehanja dodatnega varstvenega certifikata.

(3) V register modelov se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka, datum vložitve prijave, zahtevana prednostna pravica, datum objave, datum vpisa v register, podatki o imetniku (priimek, ime in naslov oziroma firma in sedež), podatki o oblikovalcu (priimek, ime in naslov), če oblikovalec to želi, navedba izdelka, število izdelkov, razvrstitev po Locarnski klasifikaciji, podatki o obnovitvi modela, datum prenehanja modela.

(4) V register znamk se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka, datum vložitve prijave, zahtevana prednostna pravica, podatki o pravilniku iz 46. člena tega zakona in njegovi spremembi, datum objave prijave in registracije znamke, podatki o nasprotujočem mnenju tretjih, podatki o ugovoru in vložniku ugovora, datum vpisa v register, podatki o imetniku oziroma nosilcu (priimek, ime in naslov oziroma firma in sedež), videz znamke, seznam blaga oziroma storitev in razvrstitev blaga oziroma storitev po Nicejski klasifikaciji, podatki o delitvi znamke, podatki o mednarodni registraciji, podatki o obnovitvi znamke, podatki o razveljavitvi znamke, podatki o ugotovitvi ničnosti znamke, datum prenehanja znamke.

(5) V register geografskih označb se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka, datum vložitve zahteve, datum objave, datum vpisa v register, geografska označba, vrsta blaga in kraj, na katerega se oznaka nanaša.

(6) Po uradni dolžnosti se v registre iz prvega odstavka 105. člena tega zakona vpišejo podatki o sodnih sporih, o katerih je Urad obveščen, in pravnomočnih sodbah.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za registre prijav.

107. člen (vpis sprememb v register)

(1) Na zahtevo vložnika se v register iz prvega odstavka 105. člena tega zakona vpišejo vse kasnejše spremembe, ki se nanašajo na pravico ali imetnika pravice. Ta odstavek se smiselno uporablja za prijave in prijavitelje.

(2) Prenos pravice ali licenca se na zahtevo ene od pogodbenih strank vpiše v ustrezní register.

(3) Tisti, ki je bil pred vpisom spremembe v registru vpisan kot imetnik pravice, lahko ob predložitvi ustreznih dokazov s tožbo v upravnem sporu pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani, kot izključno krajevno pristojnem sodišču, izpodbija vsako spremembo v registru, ki je bila v register neupravičeno vpisana brez njegovega soglasja.

108. člen

(postopek za vpis sprememb)

(1) Ena zahteva za vpis spremembe se lahko nanaša na več sprememb v registru. Ena sama zahteva zadošča tudi, kadar se sprememba ali spremembe nanašajo na več kot eno prijavo oziroma pravico iste osebe, če so sprememba ali spremembe enake za vse zadevne prijave in pravice in če so v zahtevi navedene številke vseh zadevnih prijav in pravic.

(2) Za vpis vsake spremembe v register pri vsaki prijavi ali pravici se plača pristojbina ob vložitvi zahteve ali najkasneje v treh mesecih od vročitve poziva Urada. Če pristojbina ni pravočasno plačana, se šteje, da je zahteva umaknjena.

(3) Če vloži zahtevo za vpis spremembe tisti, ki je v registru vpisan kot imetnik pravice, Urad nemudoma izda odločbo o vpisu spremembe v register in vpiše spremembo v register.

(4) Če vloži zahtevo za vpis spremembe kdo, ki v registru ni vpisan kot imetnik pravice, mora skupaj z zahtevo ali v treh mesecih od vročitve poziva Urada predložiti soglasje imetnika pravice za vpis zahtevane spremembe v register ali po svoji izbiri kakšno drugo dokumentacijo, iz katere je razvidna pravna podlaga za vpis spremembe. Če Urad dvomi v resničnost navedb v zahtevi za vpis spremembe ali če je predložena dokumentacija v tujem jeziku, lahko zahteva, da vložnik zahteve v treh mesecih od vročitve poziva predloži dodatno dokumentacijo oziroma slovenski prevod predložene dokumentacije.

(5) Če vložnik ne predloži pravočasno dodatne dokumentacije ali njenega prevoda iz prejšnjega odstavka, se zahteva za vpis spremembe šteje za umaknjeno.

(6) Urad odloči o vpisu spremembe z odločbo.

109. člen (pristojbine za vzdrževanje)

(1) Za vzdrževanje pravic se plačujejo pristojbine, ki zapadejo v plačilo, šteto od datuma vložitve prijave:

- a) za patent: vsako leto za naslednje leto veljavnosti;
- b) za model: vsakih pet let za naslednjih pet let veljavnosti;
- c) za znamko: vsakih deset let za naslednjih deset let veljavnosti.

(2) Pristojbine po prejšnjem odstavku se plačajo v enem letu pred datumom zapadlosti. Urad obvesti imetnika znamke o datumu zapadlosti pristojbine vsaj šest mesecev pred tem datumom.

(3) Pristojbina za patentno prijavo vključuje pristojbino za vzdrževanje patenta za prva tri leta njegovega trajanja. Pristojbina za prijavo modela vključuje pristojbino za vzdrževanje modela za prvih pet let njegovega trajanja.

(4) Če traja postopek podelitve patenta več kot tri leta od datuma vložitve prijave oziroma postopek registracije modela več kot pet let od datuma vložitve prijave, se za patentno prijavo oziroma prijavo modela smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka tega člena.

110. člen (plačilo pristojbin za vzdrževanje v naknadnem roku)

(1) Če pristojbina za vzdrževanje pravice ni plačana v skladu z določbami 109. člena tega zakona do vključno datuma zapadlosti, jo je še mogoče plačati v naknadnem roku šestih mesecev, šteto od datuma zapadlosti pristojbine, ob dodatnem plačilu zamudne pristojbine. Zamudna pristojbina znaša 50% celotnega zneska predpisane pristojbine, ki ni bila pravočasno plačana.

(2) Urad opozori imetnika pravice, da pristojbina za vzdrževanje iz prvega odstavka 109. člena tega zakona ni bila pravočasno plačana, o možnosti plačila po prejšnjem odstavku in o posledicah neplačila teh pristojbin.

(3) Če pristojbine za vzdrževanje pravic niso plačane do datuma zapadlosti ali tudi po opozorilu Urada niso plačane v roku iz prvega odstavka tega člena, vključno z zamudno pristojbino, pravica preneha veljati naslednji dan po datumu zapadlosti iz prvega odstavka 109. člena tega zakona.

(4) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata v primerih iz četrtega odstavka 109. člena tega zakona. Če v takih primerih pristojbina za vzdrževanje, vključno z zamudno pristojbino, tudi v naknadnem roku ni plačana, se šteje, da je prijava umaknjena.

Osmo a poglavje RAZVELJAVITEV IN UGOTOVITEV NIČNOSTI ZNAMKE

1. oddelek Skupne določbe

110.a člen (zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke)

(1) Zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke se vloži pri Uradu v pisni obliki v zadostnem številu izvodov za stranke in Urad, razen če je vložena v elektronski obliki.

(2) Zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke vsebuje podatke o vložniku zahteve (priimek, ime in naslov oziroma firmo ter sedež), podatke o morebitnem zastopniku (priimek in ime oziroma firmo ter registrsko številko zastopnika), razloge za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke, navedbe o znamki, na katero se zahteva nanaša, dokaze o utemeljenosti zahteve, razen če se zahteva razveljavitev znamke zaradi neuporabe, ter prevod dokazov v slovenskem jeziku, če so dokazi v tujem jeziku.

(3) Zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke se lahko nanaša na del blaga ali storitev ali vse blago ali storitve, za katere je znamka registrirana.

(4) Hkrati z vložitvijo zahteve iz prvega odstavka tega člena ali najpozneje v treh mesecih od vročitve poziva Urada se plača pristojbina za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke in predloži pooblastilo za zastopanje, če je zahteva vložena po zastopniku.

(5) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, natančneje določi vsebino zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke.

110.b člen (postopek pred Uradom)

(1) Če niso podani razlogi za zavrženje zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, Urad preveri, ali so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena.

(2) Če zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke ne izpolnjuje pogojev iz prvega, drugega ali četrtega odstavka prejšnjega člena, Urad pozove vložnika zahteve, da v treh mesecih od vročitve poziva odpravi ugotovljene pomanjkljivosti. Če vložnik zahteve v tem roku ne odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti, Urad zahtevo s sklepom zavrže.

(3) Če Urad ne zavrže zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke, jo pošlje imetniku znamke, katere razveljavitev ali ugotovitev ničnosti se zahteva, in ga pozove, da se v treh mesecih od vročitve poziva izreče o razlogih za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti ter predloži dokaze.

(4) Če imetnik znamke, katere razveljavitev ali ugotovitev ničnosti se zahteva, v roku iz prejšnjega odstavka odgovori na poziv, Urad pošlje njegov odgovor vložniku zahteve in ga pozove, da se v treh mesecih od vročitve poziva o tem izreče.

(5) Vsaka stranka lahko enkrat dopolni svojo zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke ali odgovor nanjo. Urad dopolnitev take zahteve ali odgovora pošlje nasprotni stranki, da se lahko v treh mesecih od vročitve poziva o tem izreče. Urad poznejših dopolnitev take zahteve ali odgovora ne upošteva pri odločanju.

(6) Na skupno zahtevo strank, da želijo preučiti možnost sklenitve poravnave, Urad s sklepom za šest mesecev prekine postopek razveljavitve ali ugotovitve ničnosti znamke.

(7) Če vložnik umakne zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke, umika ne more preklicati.

(8) Urad preveri, ali je zahteva utemeljena, v mejah navedb vložnika zahteve in navedb imetnika znamke ter predloženih dokazov.

(9) Če Urad ugotovi, da zahteva ni utemeljena, jo z odločbo zavrne.

(10) Če Urad ugotovi, da je zahteva utemeljena ali delno utemeljena, znamko, katere razveljavitev ali ugotovitev ničnosti se zahteva, z odločbo v celoti ali deloma razveljavi ali ugotovi njeno ničnost.

2. oddelek Razveljavitev znamke

110.c člen (vložitev zahteve in razlogi za razveljavitev znamke)

(1) Zahtevo za razveljavitev znamke lahko vloži vsak.

(2) Znamka se lahko razveljavi, če imetnik brez upravičenega razloga v neprekinjenem obdobju petih let ni v skladu z 52.b členom tega zakona resno in dejansko uporabljal v Republiki Sloveniji znamke za označevanje blaga ali storitev, za katere je znamka registrirana. V postopku razveljavitve znamke zaradi neuporabe imetnik dokazuje uporabo znamke.

(3) Razveljavitve znamke zaradi neuporabe ni mogoče zahtevati, če je imetnik začel ali ponovno začel resno in dejansko uporabljati znamko v obdobju med iztekom neprekinjenega petletnega obdobja iz prejšnjega odstavka in vložitev zahteve za razveljavitve znamke. Na to okoliščino se ne more sklicevati tisti imetnik znamke, ki je začel znamko uporabljati ali jo ponovno uporabljati v treh mesecih pred vložitev zahteve, šteto najprej od izteka roka iz prejšnjega odstavka, če je začel s pripravami na uporabo znamke ali njeno ponovno uporabo šele, ko se je zavedal, da mu grozi vložitev zahteve za razveljavitve njegove znamke. Če je bila zahteva vložena pred potekom petih let od datuma vpisa znamke v register, Urad zahtevo s sklepom zavrže.

(4) Znamka se lahko razveljavi tudi, če:

- a) je zaradi dejanj ali opustitve imetnika postala znamka običajno ime v trgovini za blago ali storitve, za katere je registrirana, ali
- b) imetnik znamke ali kdo drug z njegovim soglasjem uporablja znamko za blago ali storitve, za katere je registrirana, tako da zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora tega blaga ali storitev.

(5) Zahteva za razveljavitve kolektivne znamke se lahko poleg razlogov iz drugega in tretjega odstavka tega člena vloži tudi, če je na datum vložitev zahteve podan naslednji razlog:

- a) nosilec kolektivne znamke ne izvede razumnih ukrepov, da bi preprečil uporabo znamke na način, ki ni združljiv s pogoji uporabe iz pravilnika iz 46. člena tega zakona, vključno s spremembo pravilnika, vpisano v register;
- b) upravičenci do uporabe kolektivne znamke so znamko uporabljali tako, da je to povzročilo zavajanje javnosti po točki b) 46.a člena tega zakona, ali
- c) sprememba pravilnika iz 46. člena tega zakona je vpisana v register v nasprotju s tretjim odstavkom 46. člena tega zakona, razen če nosilec kolektivne znamke spremeni pravilnik iz 46. člena tega zakona tako, da ustreza zahtevam iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona.

(6) Znamka se zaradi neuporabe razveljavi za tisto blago ali storitve, za katere se ugotovi, da znamka ni bila uporabljena na območju Republike Slovenije.

(7) Znamka se razveljavi z dnem pravnomočnosti odločbe. Razveljavitve znamke učinkuje od datuma vložitev zahteve za razveljavitve. Na zahtevo ene od strank se lahko za datum učinka razveljavitve določi zgodnejši datum, če je že na ta datum obstajal eden izmed razlogov za razveljavitve.

3. oddelek Ničnost znamke

110.d člen (vložitev zahteve in razlogi za ugotovitev ničnosti znamke)

(1) Zahteva za ugotovitev ničnosti znamke se lahko vloži, če:

- a) je bila znamka ob upoštevanju datuma vložitev prijave registrirana v nasprotju z 42. in 43. členom tega zakona;
- b) je bila znamka ob upoštevanju datuma vložitev prijave registrirana v nasprotju s 44. členom tega zakona, razen če je prejšnja znamka znamka EU, ki je bila prijavljena ali registrirana pred pristopom Republike Slovenije k Evropski uniji, ali
- c) prijavitelj znamke ni prijavil v dobri veri.

(2) Zahteva za ugotovitev ničnosti kolektivne znamke se lahko vloži tudi, če je bila ob upoštevanju datuma vložitve prijave kolektivna znamka registrirana v nasprotju s 45., 46. ali 46.a členom tega zakona.

(3) Če je bil razlog za zahtevo iz prejšnjega odstavka registracija kolektivne znamke v nasprotju s 46. členom tega zakona, Urad zahtevo zavrže, če nosilec kolektivne znamke do izdaje odločbe spremeni pravilnik iz 46. člena tega zakona tako, da ustreza zahtevam iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona.

(4) Zahtevo za ugotovitev ničnosti znamke po točki a) prvega odstavka tega člena lahko vloži vsak. Zahtevo za ugotovitev ničnosti znamke po točki c) prvega odstavka tega člena lahko vloži tisti, ki ima pravni interes.

(5) Zahtevo za ugotovitev ničnosti znamke po točki b) prvega odstavka tega člena lahko vloži:

- a) imetnik prejšnje znamke;
- b) imetnik prej pridobljenega neregistriranega znaka, ki se uporablja v gospodarskem prometu, iz točke d) prvega odstavka 44. člena tega zakona;
- c) imetnik znamke iz točke e) prvega odstavka 44. člena tega zakona, ki jo je brez njegovega soglasja njegov posrednik ali zastopnik prijavil na svoje ime;
- d) oseba, ki je upravičena do uporabe označbe porekla ali geografske označbe iz točke f) prvega odstavka 44. člena tega zakona;
- e) imetnik druge prej pridobljene pravice iz točke g) prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(6) Zahteva za ugotovitev ničnosti iz točke b) prvega odstavka tega člena se lahko vloži na podlagi ene ali več prejšnjih pravic, če je njihov imetnik isti.

(7) Če imetnik znamke, katere ničnost se zahteva, zahteva, da vložnik zahteve predloži dokaze o uporabi svoje znamke, se upoštevajo določbe 52.c člena tega zakona.

(8) Znamka se ugotovi za nično z dnem pravnomočnosti odločbe. Ničnost znamke učinkuje od datuma vložitve prijave znamke.

Deveto poglavje SODNO VARSTVO IN UVELJAVLJANJE PRAVIC

1. oddelek Sodno varstvo

1. pododdelek Ničnost pravic

111. člen **(tožba za ugotovitev ničnosti)**

Vsaka zainteresirana oseba lahko pri pristojnem sodišču vloži tožbo za ugotovitev ničnosti patenta, patenta s skrajšanim trajanjem ali modela.

112. člen **(tožba za ugotovitev ničnosti patenta)**

(1) Tožba za ugotovitev ničnosti patenta se lahko vloži, če je podan eden izmed naslednjih razlogov:

- a) da izum ob datumu vložitve prijave ni izpolnjeval vseh zahtev iz 10., 11., 12., 14. in 15. člena tega zakona oziroma pri patentu s skrajšanim trajanjem zahtev iz 16. člena tega zakona;
- b) da izum v opisu ni predstavljen dovolj jasno in popolno, da bi ga lahko uporabil strokovnjak s področja, na katerega se izum nanaša;
- c) če je vsebina varstva razširjena prek vsebine prve prejete prijave ali če je bil patent na podlagi izločene prijave podeljen prek obsega prvotne prijave.

(2) Tožba za ugotovitev ničnosti patenta se lahko vloži tudi po izdaji ugotovitelne odločbe po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona ali po prenehanju veljavnosti patenta.

(3) Če je tožba za ugotovitev ničnosti evropskega patenta, ki je v Sloveniji veljaven na podlagi mednarodne pogodbe in zoper katerega je bil pri EPU vložen ugovor, vložena v teku ugovornega postopka pri EPU, sodišče prekine postopek do končne odločitve EPU v ugovornem postopku.

113. člen (tožba za ugotovitev ničnosti modela)

Tožba za ugotovitev ničnosti modela se lahko vloži, če je ob upoštevanju datuma vložitve prijave podan eden izmed naslednjih razlogov:

- a) da je bil model registriran v nasprotju s 36. členom tega zakona;
- b) da prijavitelj ali imetnik modela ni bil upravičen do varstva modela.

114. člen (črtan)

2. pododdelek Izpodbijanje pravice

115. člen (izpodbijanje pravice do patenta oziroma modela)

(1) Izumitelj, njegov dedič ali drug pravni naslednik lahko s tožbo pri pristojnem sodišču ves čas, dokler traja patent, zahteva, da se ga razglasi za imetnika patenta, če je bil patent podeljen na ime nekoga, ki ni izumitelj, njegov dedič ali drug pravni naslednik.

(2) Oblikovalec videza izdelka, njegov dedič ali drug pravni naslednik lahko s tožbo pri pristojnem sodišču ves čas, dokler traja model, zahteva, da se ga razglasi za imetnika pravice, če je bil model registriran na ime nekoga, ki ni oblikovalec, njegov dedič ali drug pravni naslednik.

(3) Tožbo iz prvega ali drugega odstavka tega člena lahko vloži tudi oseba, ki ji pripadajo pravice iz patenta oziroma modela, če je patent podeljen ali model registriran na ime izumitelja oziroma oblikovalca ali druge osebe, ki ji je izumitelj oziroma oblikovalec neupravičeno omogočil, da je patent podeljen ali model registriran izdan na njeno ime.

116. člen

(izpodbijanje pravice do znamke)

(1) Pravne ali fizične osebe lahko s tožbo zahtevajo od pristojnega sodišča, da ugotovi, da je znak, ki ga uporabljajo v gospodarskem prometu za označevanje svojega blaga ali storitev, enak ali podoben znamki, ki jo uporablja kdo drug za zaznamovanje svojega blaga oziroma storitev iste ali podobne vrste, in da je bil ta znak splošno znan kot oznaka za blago ali storitve fizične ali pravne osebe, še preden je toženec prijavil znamko, kot tudi da sodišče s svojo odločbo razglasi tožnika za imetnika znamke.

(2) Izpodbijanju po prejšnjem odstavku sodišče ne ugodi, če toženec, ki je imetnik znamke, dokaže, da je še pred vložitvijo prijave uporabljal sporni znak za isto ali podobno vrsto blaga ali storitev prav toliko časa ali še dlje kot tožnik.

(3) Tožba iz prvega odstavka tega člena ni možna po preteku petih let od datuma vpisa znamke v register.

117. člen (vpis novega imetnika v register)

(1) V treh mesecih od vročitve pravnomočne sodbe, s katero je bilo ugodeno tožbenemu zahtevku iz 115. ali 116. člena tega zakona, lahko tožnik zahteva, da se ga vpiše v register kot imetnika patenta, modela oziroma znamke in da se mu o tem izda ustrezno potrdilo.

(2) Če tisti, čigar tožbenemu zahtevku je ugodeno, ne vloži v roku iz prejšnjega odstavka zahteve, da se ga vpiše v register kot imetnika pravice, se pravica po uradni dolžnosti izbriše iz registra.

(3) Pravice, ki jih pridobi kdo drug od tistega, ki je bil pred sodbo iz prvega odstavka tega člena vpisan kot imetnik pravice, veljajo tudi nasproti novemu imetniku pravic, če so bile vpisane v ustreznih register ali pravilno prijavljene za vpis pred vložitvijo tožbe.

3. pododdelek Priznanje pravice izumitelja ali oblikovalca do navedbe

118. člen (tožba izumitelja ali oblikovalca za navedbo)

(1) Izumitelj ali oblikovalec lahko s tožbo pri pristojnem sodišču zahteva:

- a) da je naveden v prijavi in vseh dokumentih;
- b) da se pravnomočna sodba javno objavi na toženčeve stroške.

(2) Tožba iz prejšnjega odstavka se lahko vloži ves čas trajanja veljavnosti patenta ali modela.

4. pododdelek (črtan)

119. člen (črtan)

120. člen (črtan)

2. oddelek Uveljavljanje pravic

120.a člen (legitimacija)

(1) Pravice do uveljavljanja sodnega varstva, ki jih ima imetnik pravice iz 18., 37., 47. ali 58. člena tega zakona, smiselno pripadajo tudi:

- a) upravičencu do uporabe kolektivne znamke, če nosilec kolektivne znamke s tem soglaša ali če v ustreznem obdobju po obvestilu nosilec kolektivne znamke ne začne postopka zaradi kršitve pravic;
- b) upravičencu do geografske označbe;
- c) pridobitelju licence, v obsegu, v katerem so z zakonom ali s pravnim poslom pravice imetnika prenesene nanj, če imetnik pravice s tem soglaša;
- d) pridobitelju izključne licence, če imetnik pravice v ustreznem obdobju po obvestilu sam ne začne postopka zaradi kršitve pravic;
- e) poklicnemu združenju, ustanovljenemu za varstvo pravic industrijske lastnine, v obsegu, v katerem so z zakonom ali s pravnim poslom pravice imetnika prenesene nanj.

(2) Nosilec kolektivne znamke lahko v imenu upravičencev do uporabe kolektivne znamke zahteva nadomestilo za škodo, ki so jo utrpeli zaradi nepooblaščenega uporabe kolektivne znamke.

121. člen (tožba zaradi kršitve pravic)

(1) Zoper osebo, ki brez soglasja imetnika pravice posega v njegove pravice iz 18., 37., 47. ali 58. člena tega zakona, lahko imetnik pravice s tožbo pri pristojnem sodišču zahteva:

- a) da se prepovejo kršenja in bodoče kršitve;
- b) da se odpokličejo predmeti kršitve iz gospodarskih tokov z upoštevanjem interesov dobrovernih tretjih oseb;
- c) da se odstrani stanje, ki je nastalo s kršitvijo;
- č) da se nepreklicno odstranijo predmeti kršitve iz gospodarskih tokov;
- d) da se uničijo predmeti kršitve;
- e) da se uničijo sredstva kršitve, ki so izključno ali pretežno namenjena ali se uporabijo za kršitev in so v lasti kršilca;
- f) da se tožniku prepustijo predmeti kršitve proti plačilu proizvodnih stroškov;
- g) da se sodba objavi.

(2) Pri odločanju o odstranitvenih zahtevkih iz točk b) do f) prejšnjega odstavka sodišče upošteva vse okoliščine primera, zlasti sorazmernost med težo kršitve in zahtevkom ter interes imetnika pravice za zagotovitev učinkovitega varstva pravic.

(3) V postopku proti osebi, katere storitve so bile uporabljene za kršitev pravice, obstoj te kršitve pa je že pravnomočno ugotovljen v postopku proti tretjemu, se domneva, da je kršitev podana.

(4) Ne glede na prvi odstavek 110.a člena tega zakona je v primeru, ko je v sporu zaradi kršitve znamke vložena nasprotna tožba za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke, za reševanje spora po nasprotni tožbi pristojno sodišče.

(5) V postopku pred sodiščem se o vložitvi zahteve in razlogih za razveljavitev znamke smiselno uporabljajo določbe 110.c člena tega zakona, o vložitvi zahteve in razlogih za ugotovitev ničnosti znamke pa se smiselno uporabljajo določbe 110.d člena tega zakona.

121.a člen (povrnitev škode)

(1) Za kršitve po tem zakonu veljajo splošna pravila o povzročitvi škode, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Kršilec je dolžan plačati imetniku pravice odškodnino v obsegu, ki se določi po splošnih pravilih o povrnitvi škode ali v obsegu, ki je enak dogovorjeni ali običajni licenčnini.

121.b člen (stranski udeleženec)

(1) Šteje se, da ima pridobitelj licence zaradi uveljavljanja nadomestila za škodo, ki jo je utrpel, zakonit pravni interes, da vstopi v postopek, ki ga je sprožil imetnik pravice.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja za upravičenca do uporabe kolektivne znamke.

122. člen (dodatne določbe zaradi kršitve patenta)

(1) Če je predmet kršitve patent, s katerim je zavarovan postopek za izdelavo nove snovi, se šteje, da je vsaka snov enake sestave ali enaka in izdelana po zavarovanem postopku, dokler se ne dokaže nasprotno. Dokazno breme nosi toženec oziroma domnevni kršilec, pri čemer je treba upoštevati njegov zakoniti interes za varovanje poslovne tajnosti.

(2) Če se tožba po 121. členu tega zakona nanaša na kršitev patenta ali objavljene evropske patentne prijave, s katero se zahteva varstvo v Republiki Sloveniji, sodišče prekine postopek, dokler Urad ne izda ugotovitvene odločbe po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona oziroma do dneva vpisa evropskega patenta v register patentov pri Uradu.

(3) Če je predmet kršitve patent, za katerega še ni bila izdana ugotovitvena odločba po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona, določi sodišče za čas uporabe izuma od podelitve patenta do izdaje ugotovitvene odločbe, kršilcu plačilo odškodnine, znižane glede na okoliščine.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja za objavljeno patentno prijavo, vloženo v tujini po drugem odstavku 3. člena tega zakona, za čas uporabe izuma od objave te prijave do podelitve patenta oziroma do dneva, ko je EPU objavil v Evropskem patentnem biltenu omembo podelitve evropskega patenta, če je bil evropski patent vpisan v register pri Uradu.

a122.a člen (neuporaba kot način obrambe v postopku zaradi kršitve znamke)

(1) Imetnik znamke ima pravico prepovedati uporabo znaka v obsegu, v katerem v času vložitve tožbe zaradi kršitve pravic iz znamke ne obstajajo razlogi iz drugega odstavka 110.c člena tega zakona za njeno razveljavitev zaradi neuporabe.

(2) Toženec lahko zahteva, da imetnik znamke, ki je zoper njega vložil tožbo zaradi kršitve pravic iz znamke, predloži dokaze, da je v obdobju zadnjih petih zaporednih let pred datumom vložitve tožbe svojo znamko, ki je razlog za tožbo, v skladu z 52.b členom tega zakona resno in dejansko uporabljal za blago ali storitve, za katere je registrirana, ali da obstajajo upravičeni razlogi za njeno neuporabo, pod pogojem, da je na datum vložitve tožbe zaradi kršitve pravic že poteklo pet let od datuma vpisa znamke v register.

b122.a člen

(način obrambe imetnika kasnejše znamke v postopku zaradi kršitve znamke)

(1) V postopku zaradi kršitve pravic iz znamke imetnik znamke nima pravice prepovedati uporabe kasnejše znamke, če se kasnejša znamka ne bi ugotovila za nično ob upoštevanju tretjega odstavka 52.c člena, 52.d člena ali drugega odstavka 52.e člena tega zakona ali v primeru znamke EU predpisov Evropske unije, ki urejajo registracijo znamke EU.

(2) Če imetnik znamke glede na prejšnji odstavek nima pravice prepovedati uporabe kasnejše znamke, imetnik kasnejše znamke nima pravice v postopku zaradi kršitve pravic prepovedati uporabe prejšnje znamke, čeprav prejšnje znamke ni mogoče več uveljavljati zoper kasnejšo znamko.

122.a člen

(predložitev dokazov)

(1) Če je sodišče odločilo, da bo izvedlo predlagani dokaz, predlagana dokazna sredstva pa so pri nasprotni stranki, mora nasprotna stranka na zahtevo sodišča predložiti dokazna sredstva, s katerimi razpolaga.

(2) Prejšnji odstavek velja tudi glede bančnih, finančnih in poslovnih listin, ki so pod nadzorom nasprotne stranke, če gre za kršitev v gospodarskem obsegu. Šteje se, da je bilo dejanje storjeno v gospodarskem obsegu, če se izvaja za neposredno ali posredno gospodarsko korist.

(3) V postopku predložitve dokazov se uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) Sodišče mora po izvedbi dokaza iz prvega odstavka tega člena zagotoviti varstvo zaupnih podatkov pravnih strank ter zagotoviti, da se sodni postopki ne uporabljajo v slabi veri z izključnim namenom pridobiti zaupne podatke nasprotne stranke.

123. člen

(začasne odredbe)

(1) Sodišče izda začasno odredbo v zavarovanje nedenarnih zahtevkov po tem zakonu, če predlagatelj izkaže za verjetno:

- a) da je imetnik pravice iz 18., 37., 47. ali 58. člena tega zakona in
- b) da je bila njegova pravica kršena, ali grozi dejanska nevarnost, da bo kršena.

(2) Predlagatelj mora za verjetno izkazati tudi eno izmed naslednjih predpostavk:

- a) nevarnost, da bo uveljavitev zahtevkov onemogočena ali precej otežena;

- b) da je odredba potrebna, da se prepreči nastanek težko nadomestljive škode ali
- c) da domnevni kršilec z izdajo začasne odredbe, če bi se tekom postopka izkazala za neutemeljeno, ne bi utrpel hujših neugodnih posledic od tistih, ki bi brez izdaje začasne odredbe nastale imetniku pravice.

(3) Predlagatelj, ki zahteva izdajo začasne odredbe brez poprejšnjega obvestila in zaslišanja nasprotne stranke, mora poleg pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena, izkazati za verjetno, da bi kakršnokoli odlašanje z izdajo začasne odredbe povzročilo imetniku pravice nastanek težko nadomestljive škode. V tem primeru se nasprotno stranko obvesti najpozneje takoj po izvršitvi odredb.

(4) Imetnik pravice ni dolžan dokazovati nevarnosti, da bo uveljavitev zahtevkov onemogočena ali precej otežena, če izkaže za verjetno, da bi kršilec s predlagano odredbo pretrpel le neznatno škodo. Šteje se, da je nevarnost podana, če naj bi bili zahtevki uveljavljeni v tujini, razen v primeru, če naj bi se terjatev uveljavljala v državi članici Evropske unije.

(5) Sodišče sme za zavarovanje nadenarnih zahtevkov po prvem odstavku tega člena izdati vsako začasno odredbo, s katero je mogoče doseči namen zavarovanja, zlasti:

- a) da se domnevnemu kršilcu prepove domnevno kršenje in bodoče kršitve;
- b) da se zasežejo, izključijo iz prometa in shranijo predmeti kršitve ter sredstva kršitve, ki so izključno ali pretežno namenjena ali se uporabijo za kršitev.

(6) Sodišče mora odločiti o ugovoru zoper sklep o začasni odredbi v 30 dneh od dneva vložitev odgovora na ugovor oziroma od poteka roka za vložitev odgovora na ugovor.

(7) V postopku za izdajo začasne odredbe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje, če ni s tem zakonom določeno drugače. Postopek je nujen.

123.a člen (izdaja začasne odredbe pri kršitvi patenta)

Če se predlog za izdajo začasne odredbe po prejšnjem členu nanaša na kršitev patenta, izda sodišče začasno odredbo, če sta izpolnjena tudi naslednja pogoja:

- a) da imetnik pravice predloži ugotovitveno odločbo po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona in
- b) da imetnik pravice predlaga izdajo začasne odredbe v treh mesecih od takrat, ko je izvedel za domnevno kršitev.

124. člen (zavarovanje dokazov)

(1) Sodišče izda sklep za zavarovanje dokazov, če predlagatelj predloži razumno dosegljive dokaze o tem, da:

- a) je imetnik pravice iz 18., 37., 47. ali 58. člena tega zakona,
- b) je bila kršena, ali grozi dejanska nevarnost, da bo kršena njegova pravica in
- c) bodo dokazi o kršitvi uničeni ali jih kasneje ne bi bilo mogoče izvesti.

(2) Predlagatelj, ki zahteva izdajo sklepa za zavarovanje dokazov brez poprejšnjega obvestila in zaslišanja nasprotne stranke, mora poleg pogojev iz prvega odstavka izkazati za verjetno, da obstaja nevarnost, da bodo dokazi o kršitvi zaradi ravnanja nasprotne stranke uničeni ali jih kasneje ne bi bilo mogoče izvesti. V tem primeru se nasprotno stranko obvesti najpozneje takoj po izvršitvi sklepa.

(3) Sodišče sme s sklepom iz prvega odstavka tega člena odrediti izvedbo kateregakoli dokaza, zlasti:

- a) ogled prostorov, poslovne dokumentacije, inventarja, baz podatkov, računalniških pomnilnih enot ali drugih stvari;
- b) zaseg vzorcev predmetov kršitve;
- c) pregled in izročitev listin;
- d) določitev in zaslišanje izvedencev in
- e) zaslišanje prič.

(4) Zavarovanje dokazov je dovoljeno zahtevati tudi potem, ko postane odločba, s katero je postopek končan, pravnomočna, če je to potrebno pred postopkom ali med postopkom z izrednimi pravnimi sredstvi.

(5) V postopku zavarovanja dokazov po tem členu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje, o začasnih odredbah, razen če ni s tem zakonom drugače določeno. Postopek je nujen.

(6) Če se kasneje izkaže, da je predlog neutemeljen ali da ga predlagatelj ni upravičil, ima nasprotna stranka pravico zahtevati:

- a) vrnitev odvzetih predmetov;
- b) prepoved uporabe pridobljenih informacij in
- c) povračilo škode.

(7) Sodišče mora v postopku zavarovanja dokazov po tem členu zagotoviti varstvo zaupnih podatkov strank ter zagotoviti, da se sodni postopki ne uporabljajo v slabi veri z izključnim namenom pridobiti zaupne podatke nasprotne stranke.

124.a člen **(zavarovanje dokazov pri kršitvi patenta)**

Če se predlog za izdajo sklepa iz prejšnjega člena nanaša na kršitev patenta, izda sodišče sklep, če sta izpolnjena tudi naslednja pogoja:

- a) da imetnik pravice predloži ugotovitveno odločbo po točki a) ali b) prvega odstavka 93. člena tega zakona in
- b) da imetnik pravice predlaga izdajo sklepa o zavarovanju dokazov v treh mesecih od takrat, ko je izvedel za domnevno kršitev.

124.b člen **(dolžnost obveščanja)**

(1) Sodišče lahko v pravdi zaradi kršitve pravic na podlagi upravičene zahteve stranke naloži kršilcu, da sporoči podatke o izvoru in distribucijskih tokovih blaga ali storitev, ki kršijo pravico iz tega zakona.

(2) Sodišče lahko naloži, da podatke iz prejšnjega odstavka sporočijo tudi naslednje osebe, ki v gospodarskem obsegu:

- a) posedujejo blago, s katerim se krši pravica,
- b) uporabljajo storitve, s katerimi se krši pravica ali
- c) zagotavljajo storitve, uporabljene v dejavnosti, s katero se krši pravica.

(3) Sodišče lahko naloži, da podatke iz prvega odstavka tega člena sporoči tudi oseba, za katero je katera od oseb iz prejšnjega odstavka navedla, da je bila vpletena v proizvodnjo, izdelavo ali distribucijo blaga ali opravljanja storitev.

- (4) Podatki iz prvega odstavka tega člena lahko vključujejo:
- a) imena in naslove oziroma firme in sedeže proizvajalcev, izdelovalcev, distributerjev, dobaviteljev in drugih prejšnjih imetnikov blaga ali ponudnikov storitev ter predvidenih trgovcev na debelo in na drobno in
 - b) podatke o proizvedenih, izdelanih, dostavljenih, prejetih ali naročenih količinah in cenah, doseženih za blago ali storitve.

124.c člen
(varstvo drugih pravic industrijske lastnine)

Določbe tega oddelka se smiselno uporabljajo tudi za firmo in žlahtniteljsko pravico.

Deseto poglavje
PRISILNA LICENCA

125. člen
(prisilna licenca)

(1) Sodišče lahko odloči, da se tudi brez soglasja imetnika patenta dovoli tretji osebi ali Vladi Republike Slovenije izkoriščanje izuma:

- a) če to zahteva javni interes, zlasti v zvezi z državno varnostjo, prehrano, zdravstvom ali razvojem drugih pomembnih delov državnega gospodarstva, ali
- b) če sodišče ugotovi, da imetnik patenta ali imetnik licence zlorablja pravice iz patenta, zlasti tako da izkorišča izum tako, da v nasprotju z veljavnimi predpisi omejuje konkurenco.

(2) Sodišče podeli prisilno licenco po prejšnjem odstavku ob upoštevanju dejanskih okoliščin in po zaslišanju imetnika patenta.

(3) Prisilna licenca po prvem odstavku tega člena se podeli, če vložnik zahteve za pridobitev prisilne licence dokaže, da si je prizadeval skleniti licenčno pogodbo z imetnikom patenta pod razumnimi poslovnimi pogoji in da ta prizadevanja v razumnem obdobju niso bila uspešna.

(4) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če je razglašeno vojno stanje ali izredne razmere, pod pogojem, da sodišče v takem primeru seznanjeni imetnika patenta s svojo odločbo, kolikor je to mogoče hitro.

126. člen
(pogoji za podelitev prisilne licence)

- (1) Prisilna licenca po prejšnjem členu se podeli, pod naslednjimi pogoji:
- a) da sta obseg in trajanje licence omejena glede na njen namen;
 - b) da ni izključna;
 - c) da ni prenosljiva, z izjemo prenosa dela poslovne dejavnosti prejemnika prisilne licence, na katero se predmet prisilne licence nanaša;
 - d) da je namenjena pretežno oskrbovanju trga Republike Slovenije.

(2) Če kakšnega patenta (v nadaljnjem besedilu: drugi patent) ni mogoče izkoriščati, ne da bi se poseglo v neki drug patent (v nadaljnjem besedilu: prvi patent),

morajo biti za podelitev prisilne licence takšnega patenta poleg pogojev iz 125. člena tega zakona in prejšnjega odstavka izpolnjeni še naslednji dodatni pogoji:

- a) izum, ki je predmet drugega patenta, vsebuje tehnični napredek znatnega gospodarskega pomena glede na izum, ki je predmet prvega patenta;
- b) imetnik prvega patenta je pod razumnimi pogoji upravičen do obratne licence za uporabo izuma, ki je predmet drugega patenta;
- c) dovoljena uporaba v zvezi s prvim patentom ni prenosljiva brez sočasnega prenosa drugega patenta.

(3) Sodišče odloči, da prisilna licenca preneha veljati, če prenehajo okoliščine, zaradi katerih je bila podeljena, in če je verjetno, da se te okoliščine ne bodo ponovile.

127. člen (nadomestilo za prisilno licenco)

(1) Imetnik patenta, ki je predmet prisilne licence, je upravičen do obveznega nadomestila.

(2) Višina nadomestila se določi glede na okoliščine posameznega primera ob upoštevanju ekonomske vrednosti prisilne licence.

Enajsto poglavje ZASTOPANJE

128. člen (zastopanje pred Uradom)

(1) Za zastopanje pred Uradom se lahko pooblasti le zastopnika, ki je vpisan v ustreznem register zastopnikov pri Uradu. Zastopnika imenuje pooblastitelj s pooblastilom.

(2) Pooblastitelj lahko pooblasti enega ali več zastopnikov za vsa ali le za določena dejanja v postopku pred Uradom. Če pooblasti več zastopnikov in pri tem ne navede, kateremu zastopniku naj Urad vroča pisanja, vroča Urad vse dopise zastopniku, ki je naveden zadnji.

(3) Pooblastitelj lahko z enim pooblastilom pooblasti zastopnika za zastopanje pri vseh njegovih prijavih, pravicah ali vlogah, vloženih pri Uradu (v nadaljnjem besedilu: generalno pooblastilo zastopniku). Če je generalno pooblastilo zastopniku deponirano pri Uradu, se ob vložitvi vloge Uradu navede številka deponiranega generalnega pooblastila in predloži njegova kopija.

(4) Pooblastilo se predloži ob vložitvi vloge ali v treh mesecih od vročitve poziva Urada. Če pooblastilo ni pravočasno predloženo, se šteje, da zastopnik ni bil imenovan in da njegova dejanja niso bila opravljena. Vlogo, ki jo je vložil domnevni zastopnik, Urad s sklepom zavrže. Sklep o zavrženju se vroči domnevnemu zastopniku.

129. člen (zastopanje tujih oseb)

(1) Tuje pravne in fizične osebe, ki nimajo prebivališča ali dejanskega in resnega industrijskega ali gospodarskega podjetja v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: tuja

oseba), morajo uveljavljati pravice iz tega zakona v postopkih pred Uradom po zastopniku, razen če je drugače določeno z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko tuja oseba ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena brez zastopnika vložijo prijavo in opravi dejanja v zvezi z določitvijo datuma vložitve prijave, plača takso ali pristojbino v postopku pred Uradom, vložijo prepis prve prijave za uveljavljanje prednostne pravice po 61. členu tega zakona in sprejema pisanja Urada v zvezi s temi postopki.

(3) Če tuja oseba v primerih iz prejšnjega odstavka nima zastopnika v postopku pred Uradom, mora Uradu sporočiti naslov za obveščanje, ki mora biti na območju Republike Slovenije. Šteje se, da je Urad v primerih iz prejšnjega odstavka pravilno obvestil tujo osebo, če ji je poslal pisanje na naslov za obveščanje.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko kdorkoli plača pristojbine za vzdrževanje pravice.

(5) Če tuja oseba v nasprotju s tem členom v postopku pred Uradom ne imenuje zastopnika ali ne sporoči naslova za obveščanje, ki je na območju Republike Slovenije, jo Urad izjemoma neposredno po pošti pozove, naj v treh mesecih od vročitve poziva imenuje zastopnika in predloži pooblastilo zastopniku oziroma v skladu s tretjim odstavkom tega člena sporoči naslov za obveščanje. Če tuja oseba pravočasno ne imenuje zastopnika in ne predloži pooblastila, oziroma ne sporoči pravočasno naslova za obveščanje v skladu s tretjim odstavkom tega člena, Urad s sklepom vlogo zavrže, razen če ta zakon določa drugače. Vročitev sklepa se opravi po oglasni deski Urada.

130. člen (preklic in odpoved pooblastila)

(1) Pooblastitelj lahko kadarkoli prekliče pooblastilo, zastopnik pa ga lahko kadarkoli odpove.

(2) Preklic oziroma odpoved pooblastila se sporoči Uradu in učinkuje od dneva, ko ga Urad prejme. Po odpovedi pooblastila je zastopnik dolžan še tri mesece opravljati dejanja za pooblastitelja, razen če ima pooblastitelj še kakšnega zastopnika.

(3) Če tuja oseba zaradi odpovedi ali preklica pooblastila nima več zastopnika, se smiselno uporablja peti odstavek 129. člena tega zakona.

131. člen (zastopnik)

(1) V postopkih pred Uradom lahko stranke zastopajo patentni zastopniki in zastopniki za modele in znamke. Patentni zastopniki zastopajo stranke v postopkih, ki se nanašajo na pridobitev, vzdrževanje in druge zahteve v zvezi s katero koli pravico po tem zakonu. Zastopniki za modele in znamke lahko zastopajo stranke le v tistih postopkih, ki se nanašajo na pridobitev, vzdrževanje in druge zahteve v zvezi z modeli, znamkami in geografskimi označbami.

(2) Patentni zastopnik je lahko:

- a) oseba, ki ima najmanj izobrazbo tehnične ali naravoslovne smeri, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, ali izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je opravila strokovni izpit za patentnega zastopnika pri Uradu;

- b) odvetnik ali odvetniška družba, ki zaposluje osebo, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnje točke, ali ima z njo sklenjeno pogodbo;
- c) pravna oseba, ki zaposluje vsaj eno osebo, ki izpolnjuje pogoje iz točke a) tega odstavka.

(3) Zastopnik za modele in znamke je lahko:

- a) oseba, ki ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, ali izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje, in je opravila strokovni izpit za zastopnika za modele in znamke pri Uradu;
- b) odvetnik ali odvetniška družba;
- c) pravna oseba, ki zaposluje vsaj eno osebo, ki izpolnjuje pogoje iz točke a) tega odstavka.

(4) Patentni zastopniki, zastopniki za modele in znamke ter pooblaščen delavci zastopnika lahko v postopkih, ki se nanašajo na pravice po tem zakonu, zastopajo stranke tudi pred sodišči in drugimi državnimi organi, če izpolnjujejo pogoje, določene s predpisi, ki urejajo zastopanje pred sodišči in drugimi državnimi organi. V takih primerih je zastopnik upravičen do plačila za svoje delo in do povračila stroškov v zvezi z opravljenim delom po zastopniški tarifi. Zastopniško tarifo sprejme združenje zastopnikov v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje.

132. člen **(vpis zastopnikov v register)**

(1) Urad vodi register patentnih zastopnikov in register zastopnikov za modele in znamke.

(2) Za vpis v ustreznih register zastopnikov se plača taksa po zakonu, ki ureja upravne takse. Po plačilu takse Urad z odločbo odloči o vpisu v register.

(3) Patentni zastopnik lahko zahteva izbris iz registra patentnih zastopnikov in vpis v register zastopnikov za modele in znamke. Zastopnik za modele in znamke lahko zahteva izbris iz registra zastopnikov za modele in znamke in vpis v register patentnih zastopnikov, le če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 131. člena tega zakona.

(4) Zastopnik se izbriše iz registra:

- a) če vloži zahtevo za izbris;
- b) če se mu s pravnomočno sodbo prepove ukvarjanje z zastopanjem.

(5) V register patentnih zastopnikov in register zastopnikov za modele in znamke se vpišejo predvsem naslednji podatki: registrska številka zastopnika, podatki o zastopniku (priimek, ime in naslov oziroma firma in sedež), datum vpisa v register, podatke o osebah, ki izpolnjujejo pogoje iz točke a) drugega odstavka oziroma točke a) tretjega odstavka 131. člena tega zakona in so zaposlene pri zastopniku oziroma imajo z njim sklenjeno pogodbo (priimek, ime, naslov in izobrazba).

(6) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi vsebino zahteve za vpis zastopnikov v register, postopek vpisa v register, vrsto podatkov, ki se vpišejo v register, in postopek vpisa sprememb v register zastopnikov.

133. člen **(strokovni izpit)**

(1) Strokovni izpit iz drugega ali tretjega odstavka 131. člena tega zakona se opravlja pri Uradu. Pred opravljanjem strokovnega izpita se plača taksa po zakonu, ki ureja upravne takse.

(2) Urad vodi seznam oseb z opravljenim strokovnim izpitom.

(3) Minister, pristojen za področje industrijske lastnine, s podzakonskim predpisom natančneje določi način opravljanja strokovnega izpita iz drugega in tretjega odstavka 131. člena tega zakona.

Dvanajsto poglavje KAZENSKÉ DOLOČBE

134. člen (prekršek)

- (1) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki:
1. Uradu predloži ponarejeno ali neresnično dokazilo po 92. členu tega zakona ali ki s ponarejenim ali neresničnim obvestilom zahteva prekinitev postopka po tretjem odstavku 92. člena tega zakona;
 2. zastopa tretjo osebo v postopku pred Uradom, ne da bi bila vpisana v register iz 132. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 400 do 1.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o industrijski lastnini – ZIL-1 (Uradni list RS, št. [45/01](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»Trinajsto poglavje PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

135. člen (uporaba snovi kot zdravilo)

(1) Uporaba snovi kot zdravila za ljudi in živali ne pomeni kršitve patenta za izum te snovi, če je bila patentna prijava za ta izum vložena do vključno 31. decembra 1992 oziroma je bila za takšno prijavo zahtevana prednostna pravica do vključno 31. decembra 1992.

(2) Z uporabo snovi kot zdravila po prejšnjem odstavku je mišljena izdelava in njena predelava v zdravilo po postopku, ki ni predmet zadevnega patentnega varstva ter dajanje te snovi oziroma zdravila v promet.

(3) Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji velja za zdravilo ali snov po prvem odstavku tega člena drugi odstavek 21. člena tega zakona samo, če je pridobljeno soglasje imetnika patenta, s katerim je zavarovano to zdravilo ali snov.

136. člen (obravnavanje prijav in veljavnost pravic)

(1) Postopek priznanja ali podelitve pravice industrijske lastnine v zvezi s prijavo, vloženo pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljuje po določbah tega zakona, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Pravice industrijske lastnine, veljavne na dan uveljavitve tega zakona, veljajo naprej po določbah tega zakona, razen če ta zakon določa drugače.

137. člen (patentne prijave in patenti)

(1) Pri patentnih prijavih, vloženi pred uveljavitvijo tega zakona, in pri patentih, podeljenih pred uveljavitvijo tega zakona, se še naprej uporabljajo določbe 10., 77., 78. in 112. člena zakona o industrijski lastnini (Uradni list RS, št. 13/92, 27/93, 34/97 – odločba US, 75/97).

(2) Določbi drugega in tretjega odstavka 22. člena tega zakona se uporabljata za patente, ki so bili prijavljeni po 1. januarju 1993.

(3) Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji se tretji odstavek 22. člena tega zakona izvaja v skladu s predpisi Evropske unije.

(4) Za patente, ki so bili prijavljeni po 1. 1. 1993 in za katere je potekel rok iz 7. člena uredbe EU št. 1768/92 z dne 18. 6. 1992 ali 7. člena uredbe EU št. 1610/96 z dne 23. 6. 1996, je mogoče v šestih mesecih od dneva pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji zahtevati dodatni varstveni certifikat.

(5) Določbe 24. do vključno 31. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve EPK v Republiki Sloveniji.

(6) Določba petega odstavka 32. člena tega zakona ne velja za prijave na podlagi PCT, ki so bile vložene do dneva uveljavitve tega zakona.

138. člen (prijave modela oziroma vzorca in modeli oziroma vzorci)

(1) Pri prijavih modela oziroma vzorca, ki so bile objavljene pred uveljavitvijo tega zakona in pri katerih je bil vložen ugovor zoper izdajo odločbe o priznanju modela oziroma vzorca, se še naprej uporablja 58. člen zakona o industrijski lastnini.

(2) Če je bila prijava modela oziroma vzorca objavljena pred uveljavitvijo tega zakona, pa zoper izdajo odločbe o priznanju modela oziroma vzorca ni bil vložen ugovor po

58. členu zakona o industrijski lastnini, izda Urad odločbo o registraciji modela, vpiše model v register in objavi registracijo modela.

(3) Modeli oziroma vzorci, veljavni na dan uveljavitve tega zakona, se obravnavajo kot modeli po tem zakonu.

139. člen

(ugovor na podlagi znamke pri Uradu za harmonizacijo notranjega trga za znamke in modele Evropske unije)

(1) Do pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji se kot prejšnja znamka po prvem odstavku 44. člena tega zakona šteje tudi znamka, ki je bila prijavljena ali registrirana pri Uradu za harmonizacijo notranjega trga za znamke in modele Evropske unije pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke v Republiki Sloveniji.

(2) Imetnik prejšnje znamke po prejšnjem odstavku lahko vloži ugovor po 101. členu tega zakona, če v roku za ugovor vloži tudi pravilno prijavo za pridobitev varstva svoje znamke v Republiki Sloveniji.

(3) Če imetnik prejšnje znamke po prvem odstavku tega člena ob vložitvi ugovora po 101. členu tega zakona ne vloži pravočasno tudi pravilne prijave za pridobitev varstva svoje znamke v Republiki Sloveniji, se šteje, da ugovor ni bil vložen.

140. člen

(označbe porekla blaga)

Označbe porekla blaga, veljavne na dan uveljavitve tega zakona, se obravnavajo kot geografske označbe po tem zakonu, razen če drug zakon določa drugače.

141. člen

(strokovni izpiti in zastopniki)

(1) Strokovni izpiti, opravljeni ali priznani do dneva uveljavitve tega zakona, so izenačeni s strokovnim izpitom za patentne zastopnike in strokovnim izpitom za zastopnike za modele in znamke.

(2) Urad po uradni dolžnosti vpiše v register patentnih zastopnikov vse zastopnike, ki so bili na dan uveljavitve tega zakona vpisani v register zastopnikov pri Uradu.

142. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Podzakonski predpisi po tem zakonu in odredba o ceniku iz tretjega odstavka 7. člena tega zakona se izdajo v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, razen predpisa iz drugega odstavka 80. člena tega zakona, ki se izda, ko so pri Uradu vzpostavljene ustrezne tehnične možnosti.

(2) Do izdaje novih predpisov se smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi zakona o industrijski lastnini:

- a) pravilnik o postopku za podelitev patenta (Uradni list RS, št. 49/93);
- b) pravilnik o postopku za priznanje modela oziroma vzorca (Uradni list RS, št. 49/93, 37/95 – odločba US);

- c) pravilnik o postopku za priznanje znamke (Uradni list RS, št. 49/93);
- d) pravilnik o postopku za mednarodno registracijo znamke (Uradni list RS, št. 15/93);
- e) pravilnik o načinu opravljanja strokovnega izpita in vpisu v register zastopnikov (Uradni list RS, št. 20/92);
- f) uredba o pristojbinah Urada Republike Slovenije za intelektualno lastnino za pridobitev in varstvo pravic industrijske lastnine (Uradni list RS, št. 14/95);
- g) uredba o cenah informacijskih in drugih storitev Urada Republike Slovenije za intelektualno lastnino (Uradni list RS, št. 57/96).

143. člen
(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati:

- a) zakon o industrijski lastnini;
- b) pravilnik o prenosu pravic industrijske lastnine vloženi pri Zveznem zavodu za patente, na Urad Republike Slovenije za varstvo industrijske lastnine (Uradni list RS, št. 49/93).

(2) Ne glede na točko a) prejšnjega odstavka se ob upoštevanju prvega odstavka 137. in prvega odstavka 138. člena tega zakona še naprej uporabljajo določbe 10., 58., 77., 78. in 112. člena zakona o industrijski lastnini.

144. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati šest mesecev po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi zakona o industrijski lastnini – ZIL-1A (Uradni list RS, št. [96/02](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi zakona o industrijski lastnini – ZIL-1B (Uradni list RS, št. [37/04](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o industrijski lastnini – ZIL-1C (Uradni list RS, št. [20/06](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

23. člen
(postopki v teku)

Postopki, ki ob uveljavitvi tega zakona tečejo na podlagi devetega poglavja zakona, se končajo po do sedaj veljavnih določbah zakona.

24. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi Zakona o industrijski lastnini – ZIL-1D (Uradni list RS, št. [100/13](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o industrijski lastnini – ZIL-1E (Uradni list RS, št. [23/20](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

39. člen
(postopki v teku)

Zadeve, glede katerih je bilo ob uveljavitvi tega zakona vloženo pravno sredstvo oziroma začet sodni postopek, se končajo po dosedanjih predpisih.

40. člen
(uskladitev podzakonskih predpisov)

(1) Pravilnik o vsebini prijave znamke (Uradni list RS, št. 102/01), Pravilnik o elektronskem vlaganju prijav v postopkih registracije znamk in modelov (Uradni list RS, št.

3/15) in Pravilnik o registrih prijav in pravic industrijske lastnine ter potrdilu o prednostni pravici (Uradni list RS, št. 102/01) se uskladijo s tem zakonom v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Pravilniki iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do uskladitve s tem zakonom, razen če so v nasprotju z določbami tega zakona.

41. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o industrijski lastnini – ZIL-1F (Uradni list RS, št. [76/23](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

38. člen
(pravica poprejšnje uporabe)

Pravice, ki jih ima imetnik patenta na podlagi drugega odstavka spremenjenega 18. člena zakona, nimajo pravnega učinka zoper osebo, ki je v Republiki Sloveniji v dobri veri uporabljala izum pred uveljavitvijo tega zakona in ki nadaljuje s tako uporabo, če je bil patent podeljen na podlagi patentne prijave, vložene pred uveljavitvijo tega zakona. Ta oseba zadrži pravico uporabljati izum v tem obsegu, nima pa pravice dajati licence ali kako drugače razpolagati z izumom.

39. člen
(dokončanje postopkov)

(1) Postopki ugotovitve ničnosti, izbrisa in razveljavitve znamke, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

(2) Postopki izdaje ugotovitevne odločbe pri patentu, ki so bili že začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

40. člen
(zastopniške tarife)

(1) Združenje zastopnikov predloži ministru, pristojnemu za pravosodje, v soglasje zastopniško tarifo iz spremenjenega četrtega odstavka 131. člena zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve zastopniške tarife iz prejšnjega odstavka prenehajo veljati tarife, ki so jih sprejeli posamezni zastopniki.

41. člen

(prehodno obdobje za nadaljevanje postopka po zamudi)

Določbe spremenjenega drugega odstavka 67. člena zakona se začnejo uporabljati dva meseca po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporablja drugi odstavek 67. člena Zakona o industrijski lastnini (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 100/13 in 23/20).

42. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.